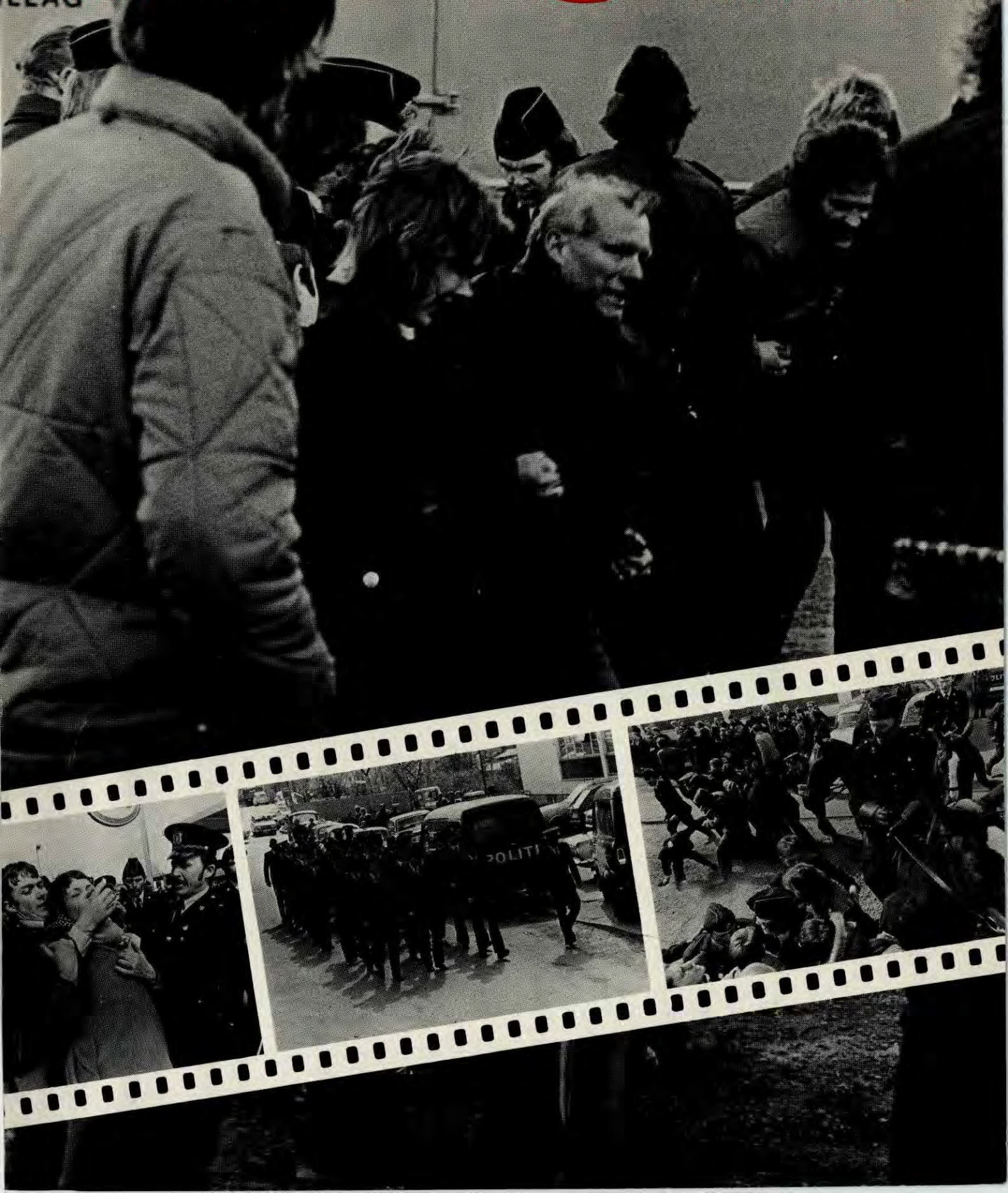

IN I EGODS røde garde

AVISA TIL RØD UNGDOM

NR. 5 1976 PRIS KR. 2,-

RØDE GARDE

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 2046, Grunerløkka, Oslo 5
Postgiro 20 60 689
For abonnement: 479 21 31
Utkommer 9–10 ganger i året
Abonnementpris 20,— kr.
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Erling Maartmann-Moe

1. mai — seier for klassekampmlinja

1. mai viste at klassekampmlinja holder stand og vinner fram. Alt i alt gikk over 22.000 i klassekamptog, mot vel 20.000 i fjor. På mange steder var de røde toga de eneste, og på en del av stedene ble den røde fanen reist igjen for første gang på mange år. Verdt å nevne her er Svalbard der 60 folk gikk under paroler som bl.a. tok opp forsvaret av den norske suvereniteten over Svalbard.

1. maitogene beviste i seg sjøl at sosialdemokratenes hets mot Faglig 1.maifront om at »det er bare studenter som går der» er en råtten løgn. F.eks. i Oslo talte den faglige seksjonen 3500 deltakere, altså nesten like mange som det gikk i Samorgtoget til sammen!

PROLETARISK INTERNASJONALISME

1. maitoga var overalt prega av kampen mot de to supermaktene og internasjonall solidaritet. Gjester fra Pan Africanist Congress i Sør-Afrika, FRAP i Spania,

og fra det revolusjonære kommunistiske partiet, PCR i Chile rakk å besøke flere steder i løpet av dagen.

Det var en stor seier at et svært antall fremmedarbeidere slutta seg til Faglig 1.maifront, bare i Oslo utgjorde de hele 430 i sin seksjon.

Alt dette er et ugjendrivelig bevis på at klassekampmlinja er i fortsatt framgang, og at den ville hetsen sosialdemokratiet med AP/LO-ledelsen i spissen har drevet i hele vår, har blitt drevet på defensiven. På de aller fleste stedene var klassekamptoga større enn de mønstringene AP og SV hadde sammen.

SV BALL I HATT MED AP

SV viste sin ynkelige rolle ved å tusle i hælene på AP-togene på de fleste steder. Under dekke av å skulle »markere en sosialistisk politikk» i AP-toga gikk de til åpent samarbeid med regjeringa. Også i talene markerte de enhet med AP.

Reidar T.Larsen utmerka seg spesielt i Kirkenes ved å ta til orde mot »ville streiker» og »fremmedelementer» i fagbevegelsen, altså uten å tørre å si det åpent: Mot Jøtulstreiken, mot streiken på Linjegods, mot AKP(m-l). SVs forsøk på å markere »profil» i forhold til AP blei ganske fäfengt: SVs opptreden på 1.mai beviser igjen at partiet er et haleheng til AP.

FØLG OPP!

Men om vi slår classesamarbeidslinja på gata så betyr ikke det at den er knust. Og om vi slår dem på 1. mai, så betyr ikke det at vi slår dem hver dag resten av året. Langt derifra, til det kreves hardt og systematisk, og framfor alt *organisert* arbeid. Ungdom som jobba i Faglig 1.maifront, ungdom som gikk i klassekamptoga! Bli med å slåss for klassens interesser, mot classesamarbeidet, for revolusjon, i Rød Ungdom!

Meld deg på sommerleir !

Vi i Rød Ungdom mener det er viktig at all progressiv ungdom kommer seg på en av Rød Ungdoms sommerleire. Vi har lang erfaring for at sommerleirene har enorm betydning for å styrke Rød Ungdoms politikk og hver leirdeltakers politiske nivå.

Politisk leir i ferien? Nei, alvorlig talt, sier noen, ferie er ferie og da skal vi slappe av. Men hvorfor er det egentlig bra å ha ferie? Sjølsagt skal vi slappe av og hvile ut fysisk, men dette kan ikke være den eneste grunnen. Er det ikke sånn at du skal være opplagt til å ta fatt på hard jobbing for arbeiderungdommen og arbeiderklassen etter ferien? Sjølsagt er det sånn — klassekampen krever utvilt og kampberedt ungdom etter en ferie. Og kampberedt blir du ihvertfall ikke av å ligge å dra deg på ei badestrand uke etter uke. Sommerleir er det beste

og det eneste tilbudet til ungdom som ønsker å kombinere bading, idrett og avslapping med å styrke seg politisk. All erfaring forteller oss at folk som har vært på leir i ferien er ivrige og entusiastiske etter å komme i gang med organisert politisk arbeid igjen.

På årets sommerleire vil det bli to hoveddiskusjoner. For det første faren for krig i Norge. Hva vil et imperialistisk angrep på Norge bety for den norske arbeiderklassen? Hvordan skal vi føre kampen mot invasjonsmakta? Er det mest sannsynlig at det sosialimperialistiske Sovjet eller USA-imperialismen angriper Norge først? Hvilke oppgaver hviler først og fremst på unge kommunister i en slik situasjon? Dette er viktige spørsmål som krever svar og ikke minst en sterk enhet mellom progressiv ungdom.

Det andre hovedtemaet er klassene i Norge, bl.a. klasseinndelinga blandt ungdommen. Har all ungdom felles interesser? Er klasser et begrep som gjelder den voksne befolkninga, eller deler klasseinteressene norsk ungdom i to motstridende leirer? Ta med deg erfaringene fra f.eks. NGS og YLI i

denne diskusjonen!

I tillegg til hovedemnene kommer mange mindre diskusjoner og seminarer. Disse vil ta opp f.eks. interessekampen på skoler og arbeidsplasser og Kinas utenrikspolitikk.

Dra på leir! Vi garanterer ei uke du både vil få ferie og lære mye!

Jeg melder meg på sommerleir på: (kryss av)

... Østlandet/Sørlandet 25/7–1/8 og 8/8–15/8 på Håøya

... Hordaland på Herdla 8/8–15/8

... Rogaland 18/7–25/7 på Prekestolhytta i Lysefjorden

... Sogn og Fjordane/Møre og Romsdal, 8/8–15/8, antakelig på Nordfjordeid

... Trøndelag 1/8–8/8, sted ennå ikke klart

... Nordland, 8/8–15/8 Røklund i Saltdalen

... Troms 25/7–1/8, sted ennå ikke klart

... Finnmark, tid/sted ennå ikke avgjort

Påmeldingsavgift, kr. 50,— er sendt til Rød Ungdom, boks 610, Sentrum, Oslo, pg 223 11 57. Resten av prisen, kr. 200,— betales på leiren.

Navn

Adresse

Soldat til Røde Garde:

Arild Rønsen som er tiltalt for »oppfordring til og deltakelse i politisk demonstrasjon».

27. september i fjor ble 5 spanske patrioter fra FRAP og ETA henretta av Franco-fascistene. Den 2. oktober viste hundretusener av norske fagorganiserte sin avsky mot mordene og det fascistiske terrorregimet, reaksjonen i norsk fagbevegelse var så sterk at sjøl LO-toppen måtte gå inn for en 5-minutters demonstrasjonsstreik. Mange soldater ville også markere sin solidaritet, og i musikktroppen i Garden ble det gjennomført 2 minutters stillhet. Røde Garde har hatt en samtale med den soldaten som leda denne aksjonen, og som det nå er reist tiltale mot.

«Jeg er tiltalt for å ha protestert mot dødsdommene i Spania»

– Vi har hørt at du er tiltalt for å ha aksjonert på »anti-Franco dagen» i fjor.

– Det stemmer. Jeg fikk 8 døgn i »bua» for den aksjonen troppen min gjennomførte. Dette kunne jeg ikke akseptere, og jeg anka derfor saken inn for sivil domstol. Forsvaret har nå reist sak mot meg, og rettsaken kommer antageligvis i slutten av mai.

– Hva slags aksjon hadde dere?

– Henrettelsene i Spania vakte berettigta harme i troppen. Siden vi var i Gardemusikken, bestemte vi oss for å markere vårt syn ved å spille en spansk frihetsmarsj under morgenoppstillinga. Vi la fram planene våre for kompanisjefen, men han forbød oss å spille.

– Men troppen slo seg tydeligvis ikke til ro med svaret?

– Nei. Vi vedtok straks å spille til tross for forbudet. Men etter at troppsjeften satte fram trusler om straff for hver og en av oss, klarte han likevel å splitte troppen i to. Enden på visa ble dermed at vi vedtok å gjennomføre 2 minutters stillhet på morgenoppstillinga 2. oktober.

– Og denne aksjonen ble gjennomført som planlagt?

– Ja, på avtalt signal fra meg slo nesten 100 % av gutta i troppen hæla sammen og bøyde hodet. Vi ble stående i 2 minutter til jeg sa »Takk», og gikk ned i »på stedet hvil» igjen.

– Hvordan reagerte offiserene?

– Kompanisjefen brukte de 2 minuttene til å forklare at ingen måtte gjøre det samme som musikktroppen og messa i vei hele den kjente lekse om at dette var ulovlig.

– Hva skjedde etter aksjonen?

– Jeg ble innkalt til kompanisjefen umiddelbart etter oppstillinga. Her fikk jeg høre at jeg hadde ødelagt de koselege forholda i kompaniet og at jeg som tillitsmann burde vite bedre. Noen dager etter ble jeg innkalt til nestkommanderende i Garden, major Vangen. Etter dette hørte vi ingenting for hele troppen ble refsa i begynnelsen av november; 60 kr. i bot for korpo-

raler, 6 døgn permnekt for menige og jeg fikk altså 8 døgn i »bua».

– Var det andre i Garden som aksjonerte den dagen?

– Et helt annet kompani gjennomførte en flott 5 minutters stillhetsaksjon i paradeuniform. Dette kompaniet hadde imidlertid fått tillatelse til aksjonen av sin kompanisjef og ingen i dette kompaniet er blitt refsa.

Som en kuriositet kan jeg nevne at Gardesjefen og Kongen var med på 5 minutters stillhet seinere på dagen i full uniform i forbindelse med åpninga av stortinget!

– Hva skal skje nå?

– Nå gjelder det å reise en storm av protester fram til rettsaken kommer opp. Alt

annet enn full frikjenning vil være uakseptabelt. Fascismen lever i Spania sjøl om Franco er død. Det spanske folket trenger derfor støtte i kampen for frihet og uavhengighet. En fellende dom ville være en oppmuntring og et håndslag til fascismen og en hån mot alle demokratiske krefter. Likeledes ville en fellende dom være et hardt slag mot soldatenes elementære demokratiske rettigheter. Forsvarsledelsen ønsker å dømme meg for å stadfeste offiserers rett til å kneble og undertrykke soldatene, slutter den tiltalte soldaten.

REIS EN STORM AV
PROTESTER –
KREV FULL FRIFINNING!

Arne Lund fra Linjegods:

«Ingen må lengre seia til oss i arbeidskonfliktar»

Arbeiderane ved Linjegodsterminalen på Alnabru i Oslo er i streik. Godsekspeditorane sitt krav er 800 kroner meir i månaden i lønn, utover det dei får ved lønnsoppgjøret. Dette vil tyda 30 % lønnsauke d.v.s. det same som var klubben sitt krav til tariffoppgjøret frå i fjor haust.

Det borgarskapet har frykta mest no har altså skjedd. Ei gruppe arbeidarar har tatt i bruk streikevåpenet for å retta opp elendige lønnstilhøve. Dette er måten å velte kombi-oppgjøret på, og det veit borgarskapet. Derfor er streiken møtt med dei villaste angrep. Løgnene og bakvaskinga i borgarpressa og NRK har nådd nye høgder. Borgarskapet sitt valdsapparat har vorte satt inn mot dei streikande arbeidarane. Brutalt har politiet med valdelege middel forsvart streikebrytarverksemd.

Røde Garde har tatt ein prat med ein representant for dei streikande Linjegodsarbeidarane, medlem av streikekomiteen Arne Lund.

— Kva er bakgrunnen for streiken?

Arne Lund: Godsekspeditorane er underbetalte arbeidarar. Arbeidet er hardt og usunt og prega av høgt tempo. I 1975 låg gjennomsnittslønna i underkant av 40 000. I år har denne stige litt, og lønnsoppgjøret no ville auka denne til ca 47 000. Nokon kan kanskje tru at dette er ei stor betring. Det er heilt feil. Med ei prisstigning på ca 10 % i året så ser vi at det ikkje er noko betring.

Her i Oslo er det ikkje mogleg å fø ein familie på ei slik lønn. Vi krev då og 30 %

lønnsauke ved tariffoppgjøret i haust. Dette har vi ikkje fått igjennom. Den einaste utvegen for oss var då å krevja lønnsauke gjennom særavtale med vår eigen bedrift. Klubben vedtok då å krevja forhandlingar med bedriften om auke i bonusen på 800 kroner månaden fordi vi kom så dårleg ut av tariffoppgjøret.

RG: Men bedriftsleiinga påstår jo at de ikkje har villa forhandla?

Arne Lund: Dette er løgn. Det var tvertimot bedriftsleiinga sjøl som avslø forhandlingar over 800 kroners kravet. Vi fekk rett ut blankt

avslag på kravet frå klubben om forhandlingar. Men bedriftsleiinga kom raskt med eit motforslag som dei gjerne ville forhandle over. Det gjaldt nye arbeidssystem. Dei arbeiderane som hadde vore der lengst skulle få stiga i lønn. Dei skulle i følge bedriftsleiinga vera ein slags faddera for dei nye arbeiderane på terminalen. Vi arbeiderar såg straks at dette ikkje var noko anna enn eit forsøk på å splitta oss arbeidarar og å kjøpa opp ein del av arbeiderane ved direkte trynetillegg. Slik ville dei vri seg unna kravet vårt på 800 kroner i månaden. Dette forslaget frå bedriften vart nedstemt i klubben. Og kravet om 800 kroner vart halde oppe. Etter bedriftsleiinga si haldning var det ikkje lenger rom for forhandlingar, streik vart såleis den einaste utvegen. Streik

vart vedteke med 76 mot 1 stemme.

RG: Kva har de å seie til streikebrytarverksemda i samband med streiken?

Arne Lund: Streiken vår fekk full oppslutning på Alnabru. Her vart såleis alt arbeid lamma. Bedriftsleiinga gjekk då til det simple tiltaket å flytta arbeidsoppgåvene våre frå Alnabru til ein nedlagt godsterminal i Østensjøveien. Her lokka og pressa dei funksjonærene frå terminalen på Alnabru til å utføra vårt arbeid. Dette er streikebrytarverksemd. Bedriftsleiinga har løgnaktig prøvd å framstilla arbeidet ved Østensjøterminalen som noko heilt uavhengig av Alnabru. Alle kan sjå at dette er løgn.

Streikebryteri er noko arbeidarklassen aldri har tolt. Det er forsøk på å dolka oss arbeidarar i ryggen og knekka

Legg merke til politimannen til venstre, han var ett av de svina, og utførte jobben med stor entusiasme.

at politiet ikkje tek stilling

Arne Lund

seier seg og å vera politisk nøytrale. Ingen må lenger komma til oss å seia at i Noreg har vi eit fredeleg politi som ikkje tek stilling i arbeidskonfliktar. Brutal vald mot arbeidsfolks rettferdige kamp, slik har politiet synt seg overfor oss Linjegodsarbeidarar.

RG: Den andre gongen de sperra porten på streikebrytarterminalen i Østensjøveien fekk de hjelp av andre m.a. studentar. Kva syn har de på dette?

Arne Lund: Denne støtten var bra. Det var oss sjøl som hadde bedt om støtte i høve nye valdelege framstøytar frå politiet. Første dagen måtte vi streikevakter møta ein stor politistyrke åleine. Den andre dagen hadde vi streikevakter støtte ved at det hadde møtt arbeidarar, ungdom og studentar i ein støttedemonstrasjon like ved porten til terminalen i Østensjøveien. Nokre har forsøkt å framstilla dette som at det var studentar som no skulle vera streikevakter. Denne løgna er ingen ting anna enn enno eit rabiat angrep på oss streikande. Det at det hadde møtt fram mange gjorde at politiet ikkje kunne slå til straks. Streikebryteriet vart såleis sabotert mest heile den dagen. Då så politiet møtte opp med hestar og omlag 100 mann for å

RG: Kva gjorde politiet?

Arne Lund: Politiet tydde til brutal vald mot oss streikevakter. Vi sto samanlenka arm i arm så politiet gjekk laus med spark i skrittet, slag i hovudet og riving i håret. Dette skjedde to dagar på rad. Andre dagen vart og hestar satt inn. Ein streikande vart trakka ned av ein hest. Politiet skulle knekka oss og forsvara streikebryteri på bedriftsleiinga si kommando. Dette er tredveåra oppatt. Nødvendig maktbruk kallar politiet aksjonane sine, dei

arrestera oss streikevakter bad vi om at folka i støttedemonstrasjonen skulle stilla seg framom oss. Vi arbeidarar syns dette var modig og godt gjort.

RG: Får de støtte?

Arne Lund: Javisst får vi støtte. På kort tid har vi fått støtte frå ein lang rekke klubbar og fagforeiningstillitsmenn over heile landet. Streikestøttekomiteane har gjeve oss stor støtte. Deira arbeid har sikra oss økonomisk, slik at vi kan betala ut skikkelige streikebidrag. Andre Linjegodsavdelingar i nærleiken har nekta å utføra ekstraarbeid dvs. streikebrytararbeid.

Men vi har hatt mest heile pressa massivt mot oss frå første stund. At det gjekk an å spreia så mykje løgn og bakvasking hadde eg knapt trudd. Det er derfor heilt avgjerande for oss no å få ut informasjon. Her vert og streikestøttekomiteane viktige. Det har synt seg nærast umogeleg å få inn sjøl enkle

fakta i aviser og NRK. Vi vert rett og slett hindra på alle måtar i å få ut synet vårt, nokre som delte ut løpesedlar om streiken og samla inn pengar vart arrestert. Bedriftsleiinga har derimot ingen som helst vanskar med å få ut synet sitt. Det har heller ikkje fagforbundsleiinga vår som og aktivt går mot oss, og som har gått så langt som til å støtta bruk av politi mot sine egne medlemmar som er ute i streik.

Vi vil retta oppfordring til alle som støttar arbeidarar i rettferdig kamp om aktivt å arbeida for politisk og økonomisk støtte til oss Linjegodsarbeidarar. Gjennom Røde Garde vil vi og retta ein særskilt oppfordring til ungdommen om å arbeida for slik støtte på arbeidsplassar, yrkesskular, gymnas og alle stader der ungdommen finns. Kampen vår vert langvarig, motstandarane våre er mange og dei tar i bruk harde middel for å knekka oss. Men vi gjer oss ikkje. Vi skal sigra.

Lugging, språk, strupetak og kvelertak var noen av de metodene politiet tok i bruk mot streikende arbeidere og demonstrantene som støtta.

Opprop fra Arbeidsutvalget i Rød UNGDOM! Boikott

Har du planer om å reise til Spania på ferie i sommer, eller kjenner du noen som skal dit? Reis ikke på ferie til Spania! Rød Ungdom vil her bringe videre en inntrengende appell til norsk ungdom om å boikotte Spania som turistland. Spanske anti-fascister og kommunister har gjennom Spanias Kommunistiske Ungdom (marxist-leninistene) retta en kraftig oppfordring til norsk ungdom om å boikotte Spania som turistland, og slått fast at turismen utelukkende tjener fascismen og herskerklassen.

SPANIA – FREMDELES ET FASCISTISK DIKTATUR

Da Franco døde i fjor trodde mange at den nesten 40 år gamle fascismen i Spania som ble oppretta med Hitlers og Mussolinis hjelp, skulle ta slutt. Revisjonister og sosialdemokrater, høyrefolk og ikke minst fascistene sjøl spredde myten om at nå skulle det komme reformer, nå skulle det bli demokrati i Spania. Juan Carlos ble framstilt som en demokrat.

Det halve året som har gått siden Francos død viser med all mulig klarhet at dette er en kjempebløff som fascistene sprer for å dekke over at Franco-fascismen består, at Juan Carlos er Francos sanne etterfølger i ett og alt, og at undertrykkinga består med full styrke.

La oss kort se tilbake på den siste tidas hendinger, og hvor det blei av »reformene»:

– Juan Carlos lovt »amnesti» for politiske fanger. Noen få ble satt fri, mange anti-fascister slapp aldri ut av fengslene, og Juan Carlos tok i løpet av kort tid flere nye fanger enn de som slapp ut. Kort etter »amnestiet» kom nye arrestasjonsbølger der hundrevis ble tatt og dømt til lange fengselstraffer. Fascistene holder i dag over 1000 politiske fanger som er utsatt for den grovste tortur og mishandling i fengslene.

– Streiker er forbudt i Spania den dag i dag. Streiken på undergrunnsbanen i Madrid i vinter ble knust ved at fascist-staten innkalte arbeiderne til militærtjeneste og

trua med å stille dem for krigsrett! Under kampene i

vår har det fascistiske politiet gått til væpna angrep på strei-

Aksjonsuke for turistboikott i juni

I uka 31/5 til 5. juni skal Rød Ungdom arrangere ei aksjonsuke for solidaritet med den anti-fascistiske kampen i Spania, først og fremst innretta på å få norsk ungdom til å boikotte turismen til Spania.

Hvorfor turistboikott? Kan en boikott velte et fascistregime? Nei på ingen måte, det er ikke slik som revisjonistene hevder at en boikott av f.eks. Chile ville spenne bein under Pinochet-juntaen. En boikott må være konkret begrunna, og være en støtte til den revolusjonære kampen som føres i landet. I oppropet til aksjonsuka fra Arbeidsutvalget i Rød Ungdom finner du denne begrunnelsen: Det viser at en turistboikott vil tjene arbeiderklassen og alle anti-fascister i Spania, mens turismen slik den er i dag bare er til fordel for fascistene. Og ikke mindre viktig: Turistboikott er en konkret politisk solidaritetserklæring til alle anti-fascister i Spania, og den harde og vanskelige kampen de fører mot Franco-fascismen i ny drakt under Juan Carlos' regime.

Turistboikott, ved siden av pengeinnsamling til FRAP som er den ledende anti-fascistiske krafta i Spania i dag, er den viktigste måte vi kan støtte denne kampen på. Like

etter mordene på de 5 anti-fascistene i Spania i høst gikk antallet turister drastisk ned, noe som fordjupa og forsterka den økonomiske og politiske krisa fascist-regimet er oppe i, og skapte gunstigere betingelser for den anti-fascistiske kampen. Men sosialdemokrater og revisjonister har forrådt den boikotten som de i ord gikk inn for i høst, derfor må alle virkelige anti-fascister samle seg for å spre parolen om turistboikott, stoppe de russeturene som de reaksjonære planlegger til Spania, overbevise kamerater og venner om å dra utenom Spania på Inter-Rail og i det hele tatt slå et kraftig slag for å stoppe turismen til Spania.

Parolen om turistboikott er satt fram av spanske anti-fascister sjøl, og Røde Garde har tidligere publisert et opprop til norsk ungdom fra Spanias Kommunistiske Ungdom (marxist-leninistene) om turistboikott.

BOIKOTT TURISMEN

TIL SPANIA!

STØTT FRAP OG ETA!

LEVE PCE(m-l) og JCE(m-l)!

Ungdom:

turismen til Spania!

kende arbeidere, et titall streikende er skutt ned og drept i løpet av et par måneder i vår.

— Fagforeninger er forbudt. De eneste «fagforeningene» som er tillatt er den som staten sjøl kontrollerer, som er bygd opp etter Mussolinis modell der hele ledelsen er utnevnt av fascistene, og som sjølsagt ikke er brukbar til å fremme noen progressive krav.

— Juan Carlos-regimet nekter fremdeles de tusener av anti-fascister som måtte rømme til utlandet og gå i eksil etter borgerkrigen å vende tilbake til sitt fedreland og sine familier.

— Det siste klare beviset på at fascismen består, er forbudet mot demonstrasjoner på 1.mai. Arbeiderne trosset forbudet og demonstrerte for sine krav og mot fascismen, og over 100 blei arrestert bare i Madrid. Dette viser tydelig at pratet om reformer, liberalisering og det «valget» som skal arrangeres til høsten, er rein farse for å dekke over virkeligheten: *At Franco-fascismen består den dag i dag i Spania!*

REGIMET VAKLER

Men det viser også en annen

dødsdommer, kuler, tortur eller fattigdom kan hindre at det spanske folket igjen skal reise

seg, styrte fascistene, og opprette republikken igjen, den republikken som spanske arbeidere og de internasjonale brigadene forsvarte så heltmodig i borgerkrigen 1936-39.

BOIKOTT TURISMEN

I denne situasjonen er det vi, på vegne av spanske anti-fascister, bringer videre en inntrengende appell om turistboikott. Turistboikott rammer fascistene i Spania og de utenlandske interessene, og betyr en åpen solidaritetserklæring og støtte til det undertrykte og kjempende spanske folket.

HVEM TJENER PÅ TURISTBOIKOTT?

Mange stiller seg spørsmålet: Hvem tjener egentlig på turistboikott, vil ikke spanske arbeidere miste arbeidsplas-

oner turister Spania (like mange som innbyggertallet i landet), og de legger igjen over 20 milliarder kroner i utenlandsk valuta, altså tilsvarende nesten et halvt norsk statsbudsjett.

Turismen betyr ulykke, undertrykking og ruin for spanske arbeidere fordi:

— det skapes et kunstig næringsliv der alt innrettes på turismen, industri og landbruk blir hengende langt etter. På landsbygda fører dette til enorm arbeidsløshet, at bruk legges ned og jord blir liggende brakk, noe som er spesielt farlig i dette varme klimaet fordi udyrka jord lett kan bli til ørken.

— de arbeidsplassene som er i turistnæringa er helt sesongprega. I høysesongen jobber folk opptil 18 timer i døgnet for lønninger ned mot 600 kr i mnd., mens de går arbeidsløse og uten noensomhelst form for støtte ellers.

— turismen fører med seg ei enorm prisstigning. Inflasjonen de to siste åra har vært på over 40 %, mens Juan Carlos-regimet har innført *lønnsstopp*. I tillegg til dette er det ei ekstra prisstigning i de områdene der turistene er fordi de kan betale mye

pene med forurensning, klovakk, osv.

— den ensidige satsinga på turismen fører til at store ressurser av bl.a. kull og sink ligger unytta, mens millioner går arbeidsløse eller blir tvunget til mellom-Europa som fremmedarbeidere.

— valutainntektene sikrer den fascistiske staten inntekter til å holde seg sjøl oppe, til å ha et enormt politi- og militærapparat til å undertrykke folket med, og gir dem enorme profitter.

— Og sist men ikke minst: Får du se noe av det virkelige Spania som turist? Nei, turistene får et fullstendig falskt bilde av Spania som det er i dag, et bilde som brukes aktivt av fascistene til å tilsløre virkeligheten under fascismen. Turiststrømmen brukes også av fascistene til å propagandere for det spanske folket at utlendingene støtter fascismen og regimet i landet i dag.

ALLE SOM ER MOT FASCISMEN: BOIKOTT TURISMEN I SPANIA!

Det finnes bare en konklusjon: Både politisk og økonomisk er det utelukkende fascismen og herskerklassen i Spania som tjener på turismen, mens turismen holder folket i fattigdom og arbeidsløshet, og under fascistens åk. Alle som er mot fascismen må følge de spanske anti-fascistenes parole: Boikott Spania som turistland!

A reise til Spania i dag betyr en støtte til fortsettelsen av Franco-fascismen som ble oppretta ved hjelp av Hitler, og bidrar til å utsette det slaget som vil komme da folket igjen tar makta i Spania.

Som de spanske anti-fascistene sjøl sier det: Dere er velkomne til å besøke Spania som venner »i ei framtid som ikke er langt borte — når vårt folk med våpen i hånd har gjenerobret makta og frihetens faner vaier i fjella og dalene i vårt fedreland! »

ting: At regimet er svakt, at det vakler, at fascistene er redde. Det siste året har det vært en veldig framgang for den anti-fascistiske kampen. Flere ganger har det vært bortimot generalstreik, arbeiderne har svart fascistenes kuler med å gripe til våpen sjøl. De har vist at ingenting kan stoppe dem, verken

sene f.eks.?

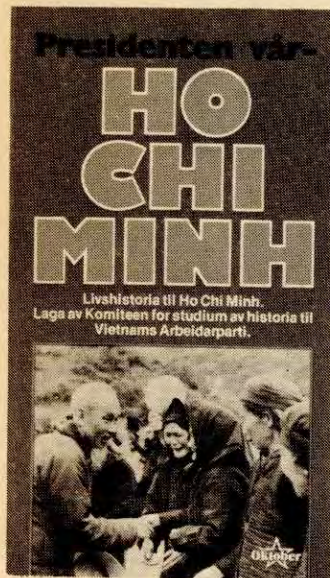
Den spanske fascistiske økonomien er i dag bygd opp på tre kunstige bein: Utenlandske investeringer, først og fremst fra USA, for det andre valutaen som millioner av spanske fremmedarbeidere sender hjem til sine familier, og for det tredje *turismen*.

Hvert år besøker 30 milli-

bedre, men spanierne i samme område må sjølsagt også betale disse høye prisene.

— landsbyer, friområder og hele byer raseres for å bli til hoteller mens lokalbefolkninga tvinges fra hus og hjem. Dyrkbar mark blir gjort om til hotellområder, mens omegnen der den opprinnelige befolkninga bor får alle ulem-

Ho Chi Minh

»Denne boka handlar om livshistoria til Ho Chi Minh, leiaren for den vietnamesiske revolusjonen og den første presidenten i den frie demokratiske republikken Vietnam.

Boka fortel om livet til ein stor proletarisk revolusjonær, den rakaste motsetninga ein kan tenkja seg til imperialismen og borgarskapet sine politiske førarar.» heiter det i føreordet til boka om Ho Chi Minh som har kome ut på Oktober forlag.

Ho Chi Minh vart fødd 19. mai 1890. I 1920 var

han med på å skipa Det franske kommunistpartiet, og han kjempa sammen med dei kinesiske kommunistane i Kanton frå 1924 til 1927. Han leidde arbeidet med å skape Vietnams Kommunistparti som vart skipa i 1930. Etter augustrevolusjonen i 1945, vart han president i den demokratiske republikken Vietnam. Han døydd 3. september 1969.

Boka om Ho Chi Minh er historia om det vietnamesiske folket si langvarige kamp mot imperialismen. Om sigrane folket i det vesle kolonilandet

har vunne under leiing av det kommunistiske partiet som Ho Chi Minh skipa. Ho er og ei historie om kor naudsynt det er å forstå den marxist-leninistiske teorien og følgje den riktige revolusjonære lina og dei riktige metodane i kampen. Den same teorien må vi følgje her i Noreg og, og difor har boka om Ho Chi Minh mykje å lære oss ikkje bare om Vietnam og kampen mot imperialismen i den 3. verda, men og om korleis kampen må først i vårt eige land.

Gjøkeredet

Filmen »Gjøkeredet» har fått mye skryt i pressa den siste tida. Og når en sammenlikner med det som vanligvis serveres på kinoene, så er filmen god, faktisk noe av det beste som er vist på lange tider. Dette skyldes i første rekke at personene er framstilt slik at en kan identifisere seg med dem og føler solidaritet med dem, at skuespillerprestasjonene er gode, og at filmen er morsom.

Kort fortalt så handler filmen om hva som skjer i et sinnsjukehus når hovedpersonen McMurphy (Jack Nicholson) kommer inn og prøver å bryte opp det innarbeida systemet i institusjonen.

Filmen gir et godt bilde av det undertrykkende styret innfor mange institusjoner. Den viser hvilke maktmidler systemet har til å holde folk nede som ikke vil la seg sløve av piller og som motsetter seg meningsløs »terapi». De midlene ledelsen i institusjonen bruker, strekker seg fra byråkratisk regelbruk til elektroshokk og hjerneoperasjoner. Og når McMurphy får operert bort en del av hjernen så han slutter å fungere som menneske og blir helt sløv, så er ikke dette noe filmen har funnet på av seg sjøl. Denne metoden er i bruk den dag i dag i USA, og har

vært i bruk i Norge. Ennå finnes det pasienter på institusjoner i Norge som engang har gått gjennom en sånn operasjon. I kampen mot systemet og mot slike metoder stiller filmen seg helt og

med kona osv. Roten til undertrykkinga ligger hos ei heks av ei oversøster, og filmen framstiller undertrykkinga som et resultat av hennes moralske ondskap. Filmen stiller aldri spørsmål om hvorfor institusjonen er en rein oppbevaringsanstalt og ikke en behandlingsinstitusjon, om hvorfor samfunnet ikke er interessert i å ta seg av folk med slike problemer.

ting: De andre pasientene støtter opprøret hans, men tør ikke gå ut sjøl. Dette viser at de virkelige problemene og årsakene til dem, ligger utafor institusjonen, i samfunnet. McMurphy var den som hadde mot og styrke til å gå ut og ta opp kampen for å leve, mens de andre ville, tross undertrykkinga, heller bli i den beskytta institusjonen.

Den groveste svakheten ved

Fra »Gjøkeredet»

fullt på pasientenes side, og støtter pasientenes opprør.

Men det er viktig å holde fast ved at »Gjøkeredet» er en borgerlig film. Dette viser seg først og fremst i at den framstiller livet på institusjonen og problemene der helt isolert fra samfunnet rundt. Filmen prøver aldri å vise hva som skaper folks psykiske problemer utover det helt individuelle som problemene

Derfor blir også opprøret i filmen retta utelukkende mot en enkeltperson. Dette opprøret mislykkes, og McMurphy får etterpå hjerneappen operert bort.

McMurphy gjorde opprør mot systemet fordi han ville ut, ut i det »fri». Filmens filosofi er at dette opprøret er dømt til å mislykkes. Men samtidig peker den, muligens utilsikta, på en annen viktig

filmen synes jeg er framstillinga av det lavere personalet ved sjukehuset, den er direkte reaksjonær. Hjelpepleiere framstilles om de verste sadister som formelig nyter å mishandle pasientene psykisk og fysisk. Når disse pleierne attpå til er svarte alle sammen, og dessuten er de eneste negrene filmen viser, ja da er dette ikke noe annet enn rasisme.

Bente

«De kaller oss pøbler»

Fra «De kaller oss pøbler»

»De kaller oss pøbler» heter stykket som har hatt premiere på Nationaltheaterets Amfiscene i Oslo, og som skal vises der 20 ganger fram til sommeren. Stykket er skrevet av Klaus Hagerup, og bygger i stor grad på et annet av Hagerups stykker »Æ e ikkje aleine», som for en tid siden ble oppført av Hålogaland Teater.

»De kaller oss pøbler» er et stykke om ungdommens kamp for et sted å være. Ungdommen okkuperer et gammelt fengsel. Her samles de: Ungdom som har måttet flytte fra hjemstedet sitt for å få seg jobb, unge industriarbeidere og skoleungdom. Men kommunestyret motarbeider dem fra første stund. De tilkaller politiet for å kaste ut

ungdommen. Men ungdommen får støtte fra foreldre, skoler og fagforeninger. De kjemper for å holde på huset sitt.

Men også innad møter de problemer. Kampen om huset må organiseres. De har allmannamøter, og vedtar røykeforbud og forbud mot alkohol og stoff. For at kampen skal seire er det nødvendig at alle følger vedtakene, derfor blir det ført hard kamp mot dem som sier at alle må få gjøre hva de sjøl vil, og en ungdom som sniffer må utvises.

En av ungdommene, Hugo, er medlem i Rød Ungdom. Gjennom bl.a. han, får vi høre om forholdene på arbeidsplassen, og han reiser spørsmålet om sosialisme.

Stykket slutter med at fengselet brenner ned, men ungdommen som har vært med på aksjonen har lært

mye. De har lært at de sjøl må reise kampen for krava sine, og at støtten fra andre er viktig. De har ført kampen mot kommunestyret og politi, og de har sett at avisene lyver om aksjonen deres. De har sett at organisert kamp er viktig.

Ungdommens hus brant ned, men de fleste som var med på aksjonen, vant viktige erfaringer. En av okkupantene avslutter nettopp med å si, at den samme ungdommen i dag kjemper for retten til arbeid og retten til å streike – og de har lært mye.

»De kaller oss pøbler» er et sterkt stykke, og det er et levende stykke. Så levende at en nesten glemmer at det er teater.

Ungdom i Oslo bør absolutt gå å se stykket, og til alle dere andre sier vi: Krev stykket satt opp på hjemstedet ditt!

Streikevakt

Femten karer med
hendene i bukselommene
fast bestemt
på at
her slipper ingen
forræder forbi

femten karer med
slunkne pengepunger
fast bestemt
på å oppnå
et minimum
av lønn og anstendig behandling

du med den blå jakken på kontoret der
gå ned og fortell
disse karene at
det ikke finnes klasseskille i Norge
hør hva de da sier

tror du de sier:
enig?
eller tror du de sier:
dra til helvete?

Stig Holmås

Linjegodsarbeidere som streikevakter

Ungdomsskoleelever:

Vi er ikke for unge til å velge side i klassekampen

Petter (15) og Harald (16) er nye medlemmer av Rød Ungdom, og går på ungdomsskole.

Petter forteller til Røde Garde: Når vi står på stand og selger Uredd og Røde Garde blir vi ofte møtt med hets fra reaksjonære som sier at vi er for unge til å drive med politikk. Men vi er ikke for unge til å velge side i klassekampen. Og vi er ikke for unge til å reise kampen mot normerte prøver og 1-9 skolen. Dette er viktige kamp-saker nettopp for oss ungdomsskoleelever.

Borgerskapet ønsker at vi ikke skal delta i klassekampen og de vil ha ro i skolen. Vi

ungdomsskoleelever har i dag f.eks. ingen interesseorganisasjon, slik som yrkesskoleelevene og gymnasiastene har. Dette mener jeg er helt galt.

Harald: På den ene sida er vi for unge til å drive klassekamp, men på den andre sida er vi ikke for unge til å bli proppet ørene fulle av løgner og reaksjonær politikk f.eks. i historietimene. Tenk på hva vi lærer om den sosialistiske staten Sovjet, og om kapitalismens undertrykking verden over. Vi lærer at proletariats diktatur er en dårlig ting, og at alt i Norge er bra. Alt dette skal vi ta for god fisk. Og hvis vi er uenige, er vi bare blitt indoktrinert av andre. Vi er liksom ikke gamle nok til å

mene noe annet enn det som står i de borgerlige skolebøkene.

Petter: Nå har det jo nettopp vært 1. mai, men tror du vi har hørt et ord om hva slags dag det er? Nei, arbeiderklassens kampdag er det farlig å lære noe om. Da er det noe annet med 17. mai.

Røde Garde: Vil dere si litt om hvordan dere synes det er å være med i Rød Ungdom?

Harald: Jeg er nettopp blitt medlem, etter at jeg var på et vervemøte som Rød Ungdom her hadde. I Rød Ungdom får jeg diskutert de tingene jeg lurar på, og jeg synes at jeg nå mye bedre kan forsvare de tingene jeg mener når jeg diskuterer med folk. Jeg har

lært om solidaritet, om viktigheten av sjøl å reise kampen og om sosialismen; det målet vi kjemper for. Jeg synes også at kameratsskapet i Rød Ungdom er veldig godt. Jeg er bl.a. med i en kulturgruppe, og vi har jobba mye med sanger og sketsjer nå for 1. mai.

Petter: Det er fint at det finnes en masseorganisasjon som Rød Ungdom som kan samle all revolusjonær ungdom. Når vi har Rød Ungdom vil ikke kampen vår sprike, men være enhetlig og slå som en knyttneve. Organisert kamp for ungdommens interesser og for sosialismen er viktig. Bli med i Rød Ungdom!

arbeidsløs ungdom

»Komiteen av arbeidsløs ungdom» er stifta i Steinkjer. I Steinkjer som ellers i landet er det mange arbeidsledige ungdommer, noe eksakt tall er vanskelig å gi, det reelle tallet ligger antagelig opp mot 200. Bedre blir det neppe utover sommeren da tusenvis av skoleungdom skal ha feriejobb.

Som på andre steder samler arbeidsløs ungdom seg på kafeene om formiddagene. Og det var nettopp rundt et bord på en av kafeene i byen at noen arbeidsløse ungdommer bestemte seg for at noe måtte gjøres. Vi ble enige om å danne en initiativkomitee, vi laga en uttalelse der vi fremma tre krav og forklarte nødvendigheten av at arbeidsløs ungdom organiserte seg.

Vi fikk inn en uttalelse i Trønder Avisen (TA), og vi

fikk bra reportasje både i lokalradioen og på riksnettet. Det hadde en viss nyhetsverdi som de sa....

Uka etter hadde vi et åpent møte hvor det møtte ca. 50 stykker. På møtet hadde vi grundige diskusjoner på krava våre. Etter møtet hadde vi allmøte hvor bare de arbeidsløse deltok, der valgte vi styre og initiativkomiteen oppløste seg.

Vi forandra også på to av parolene våre slik at de nå lyder:

— Ungdommen på Steinkjer krever arbeid nå!

— Svært få ungdommer får trygd — senk grunnsatsen fra 8850 til 5000kr.

— Statens yrkesrettileingskurs — hån mot arbeidsløse — hjelp til arbeidsgiverne.

Etter det åpne møtet ble vi invitert opp i TA for å refe-

rere møtet vårt, dette gjorde vi og venta en skikkelig artikkel. Men vi fikk sannelig erfare at TA hadde fått kalde

føtter etter det vellykte møtet vårt. Med en fire fem linjer refererte de møtet vårt. Resten gikk omtrent som

To av lederne i komiteen, Viggo Ballo (t.v.) og Bjørn Erik Wibe.

rode garde korrespondent

Like før påska hadde Faglig 1.maifront stand på Hartvig Nissen skole i Oslo. Standen tok opp politikken i Faglig 1.maifront, og vi hadde fått godkjenning av vaktmesteren til å ha den. Tidligere hadde vi aldri hatt trøbbel med å få ha stand i skolegården.

Det blei mye friske disku-

oss fra fascistene på skolen. De har tidligere revet ned og ødelagt våre plakater og veggaviser sjøl om de har vært godkjent av rektor. Mange har spurt fascistene hvorfor de river ned og ødelegger, de svarer: Vi vil ikke ha sånn rød dritt hengende på vår skole.

Mandag 26/4 hadde FFF

Reaksjonære tente på stand

sjoner rundt standen, men ca 5-10 gutter sto rundt og prøvde å hindre at folk fikk lese hva som sto på den. De stilte seg i tett ring rundt og to av oss fra FFF-komiteen sto innafør og fikk slengt en masse dritt etter oss. I et øyeblikk vi snudde oss vekk og ikke holdt skikkelig øye med standen, satte disse reaksjonære svina fyr på standen!

Dette var et nytt angrep på

stand igjen på skolen. Denne gangen gikk det greit, fascistene turte ikke røre en finger. Grunnen var at vi hadde trua dem med juling etter at de forsøkte seg sist, og dels at sjefen deres, en figur som kalles Poppe, var bortreist på ferie, han var nemlig sammen med pappa'n sin på forretningsreise til California!

RG-korrespondent.

Politisk utvisning på Bærum Yrkesskole

rode garde korrespondent

Like før 1.mai ble 3 elever på Bærum Yrkesskole utvist for en dag etter å ha spredd informasjon om Faglig 1.maifront sitt tog i kommunen. Elevene hadde stand, og hadde hengt opp 1.maiplakater og et rødt flagg på veggen. Dermed tenner rektor på skolen på alle plugga og vil til å rive ned plakaten og flagget. Elevene prøver sjølsagt å hindre han i det ved å stille seg i veien for han.

Sakas kjerne er at rektoren ikke ville vise til noen regler som ga han lov til å nekte midlertidig oppslag av plakater, han nektet også elevene å forklare seg da de ble utvist, en rett som alle elever har iflg. reglementet fra KUD.

Dette viser at reaksjonære

rektorer på skolene kan gjøre hva de vil for å kneble yttingsfriheten på skolen, og vi kan vente oss flere »Vikesaker» i tida som kommer.

Utvisninga på skolen er sjølsagt blitt anka, det er spredd løpesedler om saka og de utviste har stor støtte på skolen. Hva som blir enden på historia bestemmes av elevenes kamp. Reaksjonære rektorer, byråkrater i KUD, osv., kommer aldri til å bli »snille» mot kampvillige elever.

RG-korrespondent, Bærum

organiserer seg!

følger: »Hemmelighetskremmeri og aktive medlemmer av AKP(m-l) preget møtet» — »AKPerne tydelig tatt mål av seg til å ta over aksjonen» osv. osv. TA var ikke sjøl på møtet men henviser til »velinformerte kilder». Hetsen blir fulgt opp av Sørli AUF. De får spalteplass i avisa og sier: »Komiteen av arbeidsløs ungdom AKP-filial». AUF oppfordret folk til å ta avstand fra Komiteen, det er den beste måten å støtte arbeidsløs ungdom på mener de. De går altså mot at arbeidsløs ungdom organiserer seg til kamp! Videre forsvarer de statens yrkesrettleggskurs varmt. Vi er ikke bare skuffa, men også forbanna for at en organisasjon som AUF faktisk er de ivrigste til å gå imot oss.

Men kommunisthets og andre angrep på Komiteen

har ikke tatt luven av arbeidsløs ungdom som kjemper her i Steinkjer.

Alle der det er arbeidsløse som går med neven i lomma! Ta den opp, organiser dere. Først da vil vi oppnå resultater. Sjøl kan vi love borgerne og splittelsesmakerne at vi ikke har tenkt å gi oss!

Hilsen »Komiteen av arbeidsløs ungdom» på Steinkjer.

Arbeidsløse og yrkesrettlegg:

AUF-lag går imot Initiativkomiteen

Styret i Byafossen AUF har vedtatt en uttalelse der det sier seg uenig med »Initiativkomiteen for arbeidsløs ungdom» mot ordning rettleggskurs.

Sørli AUF med hard kritikk: «Komiteen for arbeidsløs ungdom AKP-filial»

at de set også får for sitt arbeid, nedning til fortsatt arbeid i bedriften med full inntekt i 12 uker.

Intervju med Helge Øgrim, formann i Rød Ungdom:

Rød Ungdom har siden nyttår hatt vervekampanje der alle lag og medlemmer har gått aktivt ut for å få ennå flere revolusjonære ungdommer til å organisere seg i Rød Ungdom. Røde Garde har spurt formannen i Rød Ungdom, Helge Øgrim hvordan situasjonen i vervekampanja er nå like etter 1. mai.

— Rød Ungdom har i hele vår hatt ei stor tilstrømning av nye medlemmer. For hver streik, for hver aksjon mot klassefienden har ennå flere ungdommer skjont at Norge er et borgerlig diktatur, og de har skjont at AKP(m-l) stiller seg i spissen for kampene arbeiderklassen fører, og kampen for revolusjon. Dette har ført til økt støtte til ml-bevegelsen, og et stort antall ung-

hundre tusentalls ungdommer som blir undertrykt og utbytta, men som ennå ikke ser nødvendigheten av revolusjon og sosialisme. Noen av dem stiller seg likegyldig, andre direkte negative til den revolusjonære bevegelsen. Vår oppgave er å reise kampen overalt der ungdommen møter klasseundertrykkelsen, og på lengre sikt vinne flertallet av ungdommen for vår linje. Her har vi ennå store feil, men med en riktig politikk er jeg ikke i tvil om at vi vil lykkes.

VI MÅ NÅ LENGRE UT

Sjøl om vi har rekruttert mange, er det opplagt at vi kan nå mye lengre ut, og at vi ennå ikke har nådd alle som bør bli med: Nemlig alle som i

Helge Øgrim

ikke vært mulig f.eks. å drive et slikt støttearbeid for streikende arbeidere. Vervekampanja har satt søkelyset på akkurat dette: At å støtte oss er veldig bra, men uten en organisert kraft til å drive klassekampen framover så oppnår vi ingenting. Denne krafta må styrkes, og derfor

forplikte seg og at det skal stilles krav til dem. Andre igjen går kanskje med et håp om ei trygg framtid med sikker jobb, familie osv. i ro og fred.

Vi mener at disse kamera-tene tar feil, for hva er det egentlig som ligger bak? I virkeligheten er det illusjoner

Vervekampanja går bra, men Vi mangler deg!

dommer har gått inn i Rød Ungdoms rekke.

Våre lag over hele landet har jobba med den viktige oppgava å øke Rød Ungdoms medlemstall. En hel del har gjort virkelig godt arbeid og ligger langt framme, mens noen lag ennå ikke har kommet skikkelig ut og gått virkelig offensivt til verks. Men alt i alt har Rød Ungdom fått ei betraktelig tilstrømning av nye medlemmer som har styrka oss kraftig. Dette viser at støtten til ml-bevegelsen er stor blant ungdommen, og at det er fullt mulig å nå de dristige målsettingene vi har satt oss og gjøre Rød Ungdom til en mye, mye større organisasjon enn det vi er i dag.

VINNE FLERTALLET

Rød Ungdom skal ikke begrense seg til bare å verve de som i dag tar klar stilling for politikken vår. Det fins

dag støtter AKP(m-l) og Rød Ungdom.

— Hva er hovedproblemet for å oppfylle denne målsettinga?

— Det viktigste problemet er og vil fortsatt være vår egen innsats, at Rød Ungdoms medlemmer og lag går aktivt ut for å verve alle de som støtter oss, og at de diskuterer det som er det viktigste spørsmålet, nemlig medlemskap. De som har satt denne linja ut i livet har nådd store resultater.

BETYDNINGA AV ORGANISERING

— Hva har vært det viktigste for at mange av de som støtter oss nå har blitt medlem?

— At de har skjont betydninga av å være organisert. Mange som har støtta oss har tidligere ikke innsett at uten ml-bevegelsen så hadde det

trenger Rød Ungdom hver og en som støtter oss som medlem. Hovedproblemet har altså vært å få flest mulig til å skjønne at de trengs i det organiserte arbeidet. Stort sett har dette ikke vært vanskelig, fordi mange har hatt lyst til å bli med, men vi har ikke vært flinke nok til å vise at arbeiderklassen trenger dem innafor Rød Ungdom.

— Men det må være folk som har tatt standpunkt mot å melde seg inn etter slike diskusjoner også?

— Ja, sjølsagt er det det. Noen skjønner at det å være organisert er viktig, men av forskjellige grunner har de tatt det standpunktet at de ikke vil være med men fortsette å støtte oss på annen måte.

Bak dette skjuler det seg forskjellige argumenter. Noen sier at de «ikke vil ofre seg så mye», andre er redde for å

om hva slags framtid kapitalismen og imperialismen vil bringe.

VIL KOMME KAMP OM MAKTA

Ingen kommer utenom at i hele verden og også i vårt land blir kapitalismens økonomiske og politiske krise djupere for hvert år. Samtidig står supermaktene klare til å fly i strupen på hverandre og starte en ny verdenskrig som høyst sannsynlig også vil foregå på norsk territorium. Dette peker mot at det vil komme en kamp om makta, en kamp der arbeiderklassen vil knuse det kapitalistiske og imperialistiske systemet.

For hver kamerat som velger å ikke tre inn i rekkene i dag, så står både den enkeltpersonen og hele arbeiderklassen dårligere rusta til å møte den framtida vi går i møte. Vi er fast bestemte på

ed en sterk og velorganisert ml-bevegelse er det mulig å store klassekampmarkeringer på 1. mai, mot AP/LO-lsens klassesamarbeid og for internasjonal solidaritet. Her fremmedarbeiderseksjonen i årets 1. maitog i Oslo som over 400 deltakere.

Rød Ungdom er en del av en verdensomspennende marxist-leninistisk bevegelse, der partiene i Albania og Kina står i spissen. Her fra feiringa av 1. mai i Tirana, hovedstaden i Albania. Albania holder fast ved marxismen-leninismen og er sosialismens fyrstærn i Europa.

Supermaktenes opprustning og rivalisering må føre til krig. Vi er fast bestemte på at en ny krig ikke skal ende med at borgerskapet får beholde makta si etter krigen, men at krigen skal vendes til revolusjon. Skal vi klare det må vi være mange organiserte kommunister.

Bildet er fra en sovjetisk militærovelse.

at folket i Norge ikke skal komme ut av en ny krig med et borgerskap ved makta igjen slik det skjedde etter 2. verdenskrig. Men historia har vist at uten en ledelse, uten et Parti, så vil folk lide nederlag. Derfor er det avgjørende at folk organiserer seg i kommunistiske organisasjoner slik at den kampen som vil komme ledes i riktig lei.

OM Å OFRE SEG

Det finnes noen som synes at det å bli medlem er å ofre for mye. Det er vår linje at vi skal jobbe hardt for arbeiderklassens interesser. Når en streik byter ut, er det en plikt for Rød Ungdoms medlemmer å stå parat til å drive støttearbeid og dele ut løpesedler. Det er en plikt for oss at vi er raskt ute med støtte og solidaritet når en imperialistmakt angriper et annet land. Sånn skal det være, for hva er alternativet? Jo, det er f.eks. i tilfelle en streik at AP/LO-ledelsen fritt får bolte seg og knekke en streik med hets og sju låser på streikekassa. Denne plikten ser vi på med entusiasme fordi den er nødvendig og fordi dette arbeidet fører oss framover.

INGEN KAN FRIGJØRE SEG ALEINE

De som frykter å bli med på dette, som synes det er et offer som er for stort, de tror det er sine egne interesser de forsvare. Sånn er det ikke i virkeligheten. De ønsker frigjøring og rettferdighet, men marxismen sier at ingen kan frigjøre seg fra kapitalismen uten at hele arbeiderklassen frigjør seg. Ingen kan stille seg utafør eller bli fri fra kapitalismens undertrykking og utbytting uten at hele klassen, uten at alle verdens folk frir seg fra undertrykkinga. Derfor er den friheten de tenker seg som uorganiserte en falsk drøm.

HVA ER FRIHET?

En av de store marxistiske klassikerne, nemlig Friedrich Engels, har skrevet om dette med frihet. Spesielt blant ungdommen finnes det en del borgerlige ideer om at frihet, det er å være uavhengig, kunne gjøre som en vil, ta standpunkt etterhvert, ikke ha forpliktelser. Dette er feil. Engels sier at denne friheten er en illusjon, og at frihet, det ligger ikke i den drømte uavhengigheten av de lovene som

bestemmer utviklinga, men den ligger i kjennskapet til disse lovene og dermed muligheten til å bruke dem til bestemte formål. Han sier at frihet er innsikt i nødvendigheten. Hva betyr dette? Jo, det betyr at ingen kan isolere seg fra det som skjer, og dermed være »fri». Det er umulig, da vil vi drive forsvarslaust rundt. Friheten er bare mulig dersom vi skaffer oss kjennskap til hva som skjer i samfunnet, at vi skaffer oss kjennskap til de lovene som styrer kapitalismen, og at vi bruker dette til aktivt å gripe inn i utviklinga for å forandre den til vår fordel.

Marxismen forklarer lovene i kapitalismen, og hvordan arbeiderklassen skal føre kampen for revolusjon og sosialisme. Og marxismen sier at for at denne kampen skal lykkes trenger klassen et kommunistisk Parti, arbeiderklassen i Norge trenger AKP(m-l). Rød Ungdom er dette partiets redskap blant ungdommen.

SLUTT REKKENE!

— Har du noen ord til alle de som har deltatt i klassekampetoga 1. mai?

— Først: Borgerskapet hets og påstår at klassekampetoga var rene partitog for AKP(m-l). I virkeligheten er det motsatt, tusener på tusener, også ungdommer, av de som gikk i tog er uorganiserte som fører fram sine rettferdige klassekrav. Samtidig så er det sånn, og det har mange innsett, at uten ml-bevegelsen så hadde ikke 1. mai blitt gjennreist som arbeiderklassens kampdag. Derfor er det en plikt for oss å stille spørsmålet om medlemskap til alle de som har gått i tog og jobba med 1. mai. 1. mai har vist at ml-bevegelsen går i spissen og er ei avgjørende

kraft i utviklinga av klassekampen. Både for 1. mai, og for klassekampen alle de andre dagene i året er det nødvendig at du slutter deg til rekkene av de mange ungdommene som nå slåss aktivt og organisert for sosialismen under AKP(m-l)s ledelse.

Knut Johansen fra Oktober Forlag: Skal vi føre en riktig politikk, trenger vi kunnskap

Mange progressive ungdommer begynner etterhvert å få erfaring i å studere den marxist-leninistiske teorien. Disse må bli mange fler. For skal vi kunne føre en riktig politikk i kampen for sosialismen, trenger vi kunnskap. Som Mao sier så blir teori uten praksis meningsløs, og praksis uten teori blir blind. Den teorien vi trenger kan vi bare få gjennom å lese kommunistiske bøker.

— Dette sier Knut Johansen som jobber i Oktober Forlag. I denne samtalen med Røde Garde forteller han om

forlagets planer for den nærmeste framtida.

— Oktober forlag begynner nå virkelig med å gi ut grunnstammen av de kommunistiske klassikerne på norsk. Vi planlegger å gi ut 12 bind utvalgte verker av Lenin, 4 bind verker av Mao, de viktigste utdraga av Den store polemikken mellom Kinas Kommunistiske Parti og Khrusjtsjov, og en del verker av Stalin. Arbeidet med å gi ut klassikerne begynner med en del utgivelser i løpet av sommeren og høsten, og vil strekke seg over en periode på

flere år, der kronen på verket blir utgivelsen av hele »kapi-talen» av Marx på norsk.

Oversettelsene må være for arbeidsfolk

— Lenin er og gitt ut på norsk før, hvorfor mener dere i Oktober at det er viktig å gi ut Lenins verker?

— For det første er ikke de oversettelsene som finnes laga for arbeidsfolk flest. De er prega av et tungt »professor»-språk, som lett skremmer både ungdom og arbeidere fra å lese. Dessuten inneholder bøkene lite opplysninger og forutsetter dermed en hel masse kunnskaper hos leseren, og for det tredje så inneholder disse oversettelsene direkte feil som forvrenger innholdet.

Når vi gir ut 12 bind med Lenins verker, er det meninga at det motsatte skal kunne sies om alle disse punktene. Vi kommer til å ha med forklaringer av vanskelige ord, og bak i bøkene kommer vi til å ha en oversikt over utviklinga i klassekampen på den tida boka blei skrevet, og andre nyttige opplysninger.

Er klassikerne for vanskelige?

— Likevel vil mange ungdommer si at klassikerne er alt for vanskelig for dem, og ikke tørre gi seg i kast med for eksempel Lenin?

— Noen trur at en trenger mye skoler og trening i å lese for å få noe ut av klassikerne. Men erfaringa er at mange som har gått mange skoler — ja, kanskje studert på universitetet i årevis — kan ha vansker med å skjønne det klassikerne skriver, fordi de mange åra på skole har dytta

på dem mye borgerlig tankegang og teori. Mens unge arbeidere og skoleelever som har drivi klassekamp og som er innstilte på å bli gode revolusjonære, kan bli vel så gode elever av Lenin.

Med sin erfaring fra klassekampen kan de tilføre studiearbeidet mye. For når en leser Lenin lærer en ikke tørre teorier, men en leser om klassekamp — om kamp mellom gærne og riktige linjer for det politiske arbeidet. Slik vil en arbeider som har lest »Imperialismen» vite mer om 1. verdenskrig enn en historiestudent som har lest pensum.

Det er en tilfredsstillelse for alle å merke at en får kunnskaper. Og ryggraden i den kommunistiske bevegelsen må nettopp være ungdommer som har tillit til seg sjøl fordi de veit at de har kunnskaper.

Stalin og Lenin i juni

— Hvilke bøker av klassikerne blir de første som kommer?

— I juni kommer det svære Stalin-utvalget »Spørsmål om leninismen» og et hefte med tre artikler av Lenin: »Sosialisme og krig», »Den proletære revolusjonens militærprogram» og »Om parolen om avrustning».

Dessuten kommer den første av bøkene i 12-binds utvalget av Lenins verker, »Venstre-kommunismen — en barnesjukdom», som blei skrevet i 1920 og også er kjent under navnet »Radikalismen». Denne boka summer opp bolsjevikenes erfaringer fra Oktoberrevolusjonen, og er ei lærebok i kommunistisk taktikk. Fagforeningsarbeid og forholdet til parlamentariske valg er blant de

I juni kommer romanen »Den unge garde» om motstandskampen i Sovjet under 2. verdenskrig. I dag lever vi i ei førkrigstid og kan lære mye av denne boka.

sakene som blir tatt opp i polemikk mot ulike typer frase «venstre»-retninger.

Utover høsten kommer så Maos »militærskrifter». Videre kommer de første to bøkene fra Den store polemikken mellom Kinas Kommunistiske Parti og partiet i Sovjet fra 1963. Hele den nye kommunistiske bevegelsen i verden har lært enormt mye av den. Dessuten vil vi gi ut utdrag av bind nr. 19 i samla verker av Enver Hoxha formannen i det albanske partiet som inneholder skrifter fra Bukarest og Moskva-konferansene i 1960, d.v.s. hele Hoxhas oppgjør med Khrusjtsjov.

I oktober kommer så 2. bind i Lenin-serien, nemlig »Hva må gjøres» som Lenin skreiv i 1902. Boka polemiserer mot feilaktige oppfatninger av hvordan et parti må organiseres og arbeide for å kunne lede en sosialistisk revolusjon. Den la grunnlaget for bolsjevismens seier i det Russiske sosialistpartiet og kan lære oss mye om forskjellen på reformistisk og revolusjonært partiarbeid.

Polens illegale kommunistparti

— Men Oktober satser ikke bare på å gi ut klassikerne. Hvilke andre bøker kan vi vente oss med det første?

— Vi ser det som veldig viktig å bringe erfaringer fra andre land ut til progressive i Norge. I juli kommer det to viktige bøker. For det første ei bok som inneholder dokumenter av og om Polens kommunistiske parti — det illegale

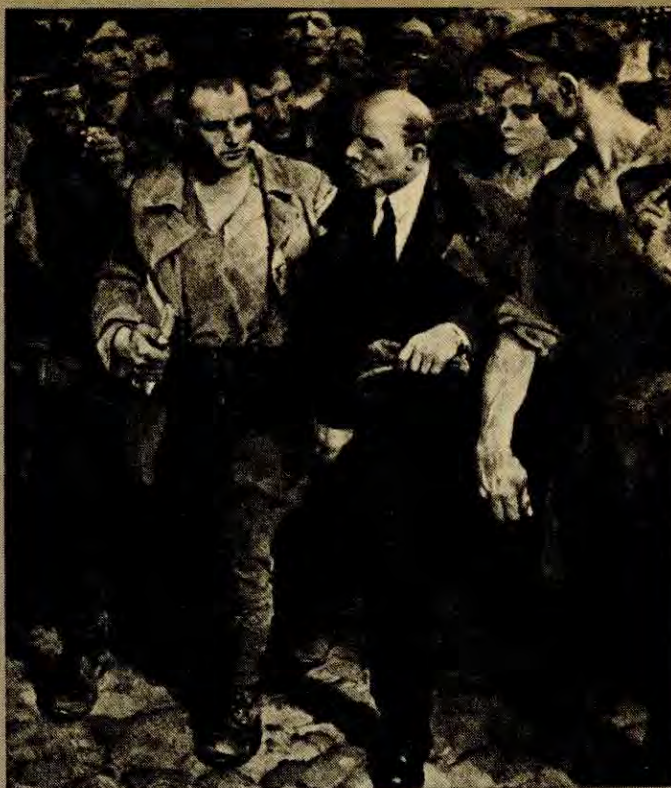
m-l-partiet. Denne boka forteller oss at det går an å bygge et kommunistisk parti i Øst-Europa med hell. Partiet er i framgang og spilte blant annet en ledende rolle i oppstandene i Polens havnebyer i 1970. Den andre boka er ei vurdering av den spanske borgerkrigen 1936–39. Den er skrevet av PCE(m-l), det partiet som leder motstandskampen mot den spanske fascismen i dag. Dessuten kommer historia til Arbeidets Parti i Albania ut i oktober.

Bruk teorien i Norge

Like viktig som å studere klassikerne og erfaringer fra andre land, er det å bruke den kommunistiske teorien på norske forhold. Vi arbeider med ei bok som tar for seg hvordan det norske forsvaret er skapt som et redskap mot folket og arbeiderklassen. Den boka tar for seg forsvaret helt fra Norge blei egen stat og fram til 1940.

— Innimellom alt dette trenger vi vel litt lettere lesestoff også?

— I juni kommer romanen »Den unge garde» av russeren Fadejev. Det er fortellinga om ei virkelig hending i Sovjet under 2. verdenskrig. Om ei gruppe ungdommer fra partiets ungdomsforbund som organiserer motstandsgrupper mot de tyske nazistene i de okkuperte områdene bak fronten. Alle disse ungdommene blei til slutt likvidert av nazistene, boka forteller om det arbeidet ungdommene dreiv. Den er både spennende og inspirerende!

Uten studier av de marxist-leninistiske klassikerne kan ikke den kommunistiske bevegelsen vinne fram. Oktober forlags 12-binds utgave av Lenin blir et mektig våpen for oss i Norge i kampen for å holde fast ved en riktig politikk, og mot opportunistar og revisjonistar.

Ellers gir vi ut ei ny samling Dagsedler av Johanna Schwarz, og en roman fra partisankrigen i Albania skrevet av Dritero Agolli som er formann i den albanske forfatterforeninga. Henimot jul vil vi gi ut ei revolusjonær sangbok med både klassikere og nye sanger. Det blir ei bok som er ment å skulle finnes i lommene til alle revolusjonære.

Mange ungdommer må spre bøkene

— Kan du si litt om viktigheten av å få spredd Oktober-bøkene til ungdommen?

— Vi ønsker å nå ut til mange flere enn de som løper til bokhandlene med en gang det kommer ei ny bok. Da er det ikke nok å produsere bøkene, vi trenger en stor skare med folk til å være med å spre dem.

Av »Politisk økonomi» som er ei svær og vanskelig bok, har vi solgt over 3500 på et halv år, av Mao »Skrifter i utvalg» minst 8000 siden den kom ut i 1972, og når AKP (m-l) sjøl lager ei analyse som for eksempel »Sosialimperialismen» — så har vi solgt 4000 bøker på et år. Dette er store tall, men de må bli enda mye større. Vi veit at mange av dem som leser disse bøkene er

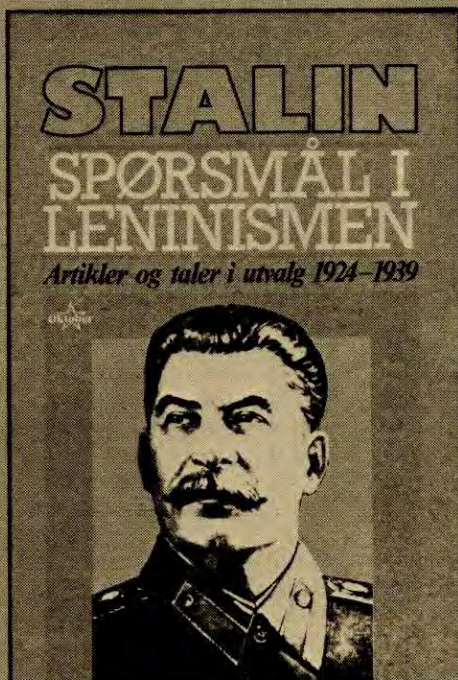
ungdommer, og vi veit også at mange fler kan vinnes for å lese bøker hvis de diskuteres med og hjelpes til å skaffe seg bøkene. Jeg vil oppfordre alle de som har erfaring med hva de vinner ved å lese, til å bli propagandistar for det å lese bøker!

BESØK

BOKHANDLENE

BERGEN - Nygårdsst. 45
BODØ - Sandhornst. 9B
DRAMMEN - Tollbugt. 26
FREDRIKSTAD - Asylst. 2
HALDEN - Garvergt. 26
HAMAR - Storhamarst. II
LEVANGER - Sjøgata 28.
LILLEHAMMER - Gamlevegen 110
MO I RANA - Lars Meyersst. 31
MOSS - Fjordvn. 13
NESNA - Oktoberhjørnet,
NOTODDEN - Kongsbergvn. 28
ODDA - Røldalsvegen 113
PORSGRUNN - Storgt. 183
STAVANGER - Nedre Kleivgt. 19
TRONDHEIM - Kongensst. 29
TROMSØ - Grønnegt. 35
TØNSBERG - Prestegt. 8
VÅGAN - Solheim, Svolvær
ÅLESUND - Rådstgt. 2

Fra Kvinnefrontens besøk i Kina

«Kvinnene bærer

En delegasjon fra Kvinnefronten er nylig kommet hjem etter tre ukers tur til Folkerepublikken Kina. Delegationen som var invitert av Kinas vennskapskontor med utlandet, reiste rundt og studerte kvinnens stilling. Røde Garde har fått denne artikkelen fra en av deltakerne på turen.

Kvinnene bærer halve himmelen på sine skuldre er et velbrukt slagord vi hørte gang på gang under reisen vår. Dette slagordet beskriver kort og greit kvinnens rolle i det nye sosialistiske Kina.

I de kapitalistiske landene er kvinnene bundet på hender og føtter: De er bundet av den makta som undertrykker hele folket, og de er bundet av den ideologien som bestemmer deres rolle i samfunnet. For å frigjøre kvinnene er det nødvendig å frigjøre hele folket. Sosialismen i Kina

hadde heller ikke vært mulig å gjennomføre hvis ikke kvinnene hadde tatt aktivt del i den. I dag deltar kvinnene aktivt i alle deler av det kinesiske samfunnsliv. Sosialismen har gitt dem mulighet til å arbeide og tjene egne penger, løst barnepassproblemene, gitt dem mot til å løsrive seg fra hjemmene. Det politiske nivået hos kvinnene er høynet gjennom studier og gjennom aktiv deltagelse i klassekampen under sosialismen.

— På flere fabrikker og verksteder møtte vi kvinner som hadde gjort en kjempeinnsats for å høyne produksjonsnivået. Disse var organisert i 8. mars arbeidslag, og de viste oss stolt fram veggaviser over månedens produksjon, og kunne fortelle at her var det kvinner som hadde toppet kurvene. Og kvinnene deltok modig i all slags arbeid. På en maskinfabrikk hadde de montert en minikran på dreiebenken der den

store kran ikke kom til, slik at jenta som stod og dreide slapp å løfte de tunge stålsylindrene opp fra gulvet. På en tekstilfabrikk kan lignende tiltak nevnes. Før hadde kvinnene hatt et forferdelig slit med å løpe rundt de store vevmaskinene for å skifte spoler. Nå slapp de det, for arbeiderne ved fabrikkene hadde konstruert og bygd en arbeidsstol som gikk rundt maskinene på skinner.

»Jernjentene» i arbeid

SOSIALISMEN FRIGJØR DEN UENDELIGE SKAPERKRAFTA SOM LIGGER I ARBEIDER- KLASSEN

— I Kina er det tusenvis av små gatefabrikker og produksjonslag drevet av husmodre. Husmodrene hadde tidligere sagt: Vi har et rødt hjerte og to hender. Hvorfor skal vi ikke gjøre nytte for sosialismen? Og så satte kvinnene i gang å arbeide. På reisen besøkte vi flere slike gatefabrikker, men jeg har lyst til å trekke fram spesielt et eksempel, fordi det så godt illustrerer hvordan sosialismen har frigjort den uendelige skaperkrafta og pågangsmotet som ligger hos arbeiderklassen.

— Denne gatefabrikken lå i et vanlig arbeiderstrøk i Peking i en smal gate. Da vi kom inn i bakgården ble vi forundra over de avanserte maskinene som stod lagret foran de små koselige husene som denne gatefabrikken lå i. Først hadde kvinnene startet

med å produsere noen enkle veker for småbutikkene i distriktet. Men de ville utvikle produksjonen. De bestemte seg for å sende en gruppe arbeidere til universitetet i Peking for å lære å produsere transistor-reservedeler. Flere i denne gruppa kunne ikke lese eller skrive latinske bokstaver, og det ble studert til de sene nattetimer. Men de gav ikke opp. Etter to måneder på universitetet kunne de dra tilbake, og det første produktet sto ferdig i 1966. Noen år senere hadde det vært en japansk utstilling i Peking, hvor japanerne viste fram de samme produktene. I tillegg hadde de et som var mye mer avansert. Dette besluttet kvinnene fra gatefabrikken at de ville forsøke å produsere. Japanerne hadde ledd av dem, og sagt at det minst ville ta dem ti år. Men den som ler sist ler best. For den japanske utstillinga var avslutta, kunne kvinnene stolt vise fram det samme produktet produsert på få uker.

Kinas Kommunistiske Parti

halve himmelen»

organiserte arbeiderne på fabrikk i studiegrupper. Under parolen om å stole på egen innsats og vise flid og sparsommelighet i arbeidet, fikk disse husmødrene troen på seg sjøl og tillitt til at de også kunne klare noe. De hadde et helhjerta ønske om å yde noe for folket og sosialismen, og det var dette som drev dem framover.

TACHAI – EKSEMPEL PÅ AT EI POLITISK RIKTIG LINJE OG TROEN PÅ MASSENE ER AVGJØRENDE

Tachai er et kjerne-eksempel på hvordan ei riktig linje i den politiske og ideologiske kampen kunne bidra til å omdanne en steinet, tørr landsbygd, med utallige naturkatastrofer, til et fruktbart og vakkert land-distrikt.

Tachai hadde før hatt mange steinete knudrete daler som ikke hadde vært dyrka. Men i 1953 vedtok partiet en 10 års plan for Tachai. Bøndene ble mobilisert til å ta del i den store omforminga som har brakt Tachai dit det er i dag. Den første 10-årsplanen ble oppfylt på tre år. Sju daler ble lagt i terasser, åtte fjell ble sprengt og flytta. Elva som rant gjennom dalene ble fort i kanaler under jorda til vanningsanlegg og vannresservoar.

I 1956 kom den første store flommen. Terrassene raste sammen, og store avlinger ble ødelagt. Alt måtte bygges opp igjen, de måtte sette nye avlinger og gjøre forbedringer. Men så i 1963 kom den andre store flomkatastrofen. Alt raste sammen igjen. Da var det mange som ville gi opp og flykte fra det hele. Og mange mente, at en i hvert fall måtte ta imot hjelp fra staten. Linjene stod skarpt opp mot hverandre. Partikomiteen i Tachai klarte atter en gang gjennom diskusjoner, studier og massemobilisering å vinne gjennom med den riktige linja. Og bøndene var atter en gang fast beslutta på å stole på egne krefter og bygge opp igjen Tachai. Om dagene bygget de opp igjen

terassene og redda maisen, og om kvelden bygget de seg solide hus. Alle, til og med barna, var med på dette arbeidet. De fikk en stor og god avling, nok til den enkelte familie og nok til lagring uten at de trengte å redusere det de hadde tenkt å gi til staten.

JERNJENTENE VISER VEI

Under denne kampen spilte kvinnene en viktig rolle. Ei jente som het Kuo Feng-lien organiserte 23 jenter i et arbeidslag, som ble kalt jernjentene. Disse gikk alltid rett på og løste de aller vanskeligste oppgavene. I fem døgn i et strekk jobba de for å redde maisen, og de var alltid med på de tøffeste jobbene i det flomherja området.

Parolen om å lære av Tachai brukes idag i landbruket over hele Kina, og disse kvinnene står i dag som et levende eksempel på den innsatsen de kinesiske kvinnene har gjort for sosialismen og verdensrevolusjonen. Vi var så heldige at vi møtte Kuo Feng-lien og jernjentene. Langt ute på en åker stod disse stolte smilende jentene, fullt opptatt av våronna. Kuo Feng-lien er nå 29 år, og partisekretær for Tachai-brigaden. Som resten av medlemmene av parti-komiteen, jobba hun sammen med bøndene 300 dager i året, og hadde ingen særrettigheter foran de andre. Når brigaden hadde folkefest var det partikadre som jobba. Det var et viktig prinsipp for kaderen å unngå pamperi og byråkrati.

Vi lærte mye av besøket i Tachai. For eksempel det at den politiske linja er lede-tråden for seier eller nederlag, og at alt kan vinnes gjennom tillit til massene og deres innsats, og at kvinnene har skjulte kjempekrefter.

KAMPEN MOT HØYRE-VIND

Overalt hvor vi kom på fabrikker, skoler og universitet var folk opptatt av kampanja mot Lin Piao og Konfusius. Men ikke minst

var folk opptatt av den pågående kampanja mot »høyrevind» som forhenværende visestatsminister Teng Hsiao Ping hadde stått i spissen for. Før kulturrevolusjonen hadde borgerskapet hatt makta over store deler av produksjonen og undervisningssektoren. Dette var blitt sterkt kritisert av massene. Hovedformålet i produksjonen skulle være å tjene folket, forene teori og praksis og å unngå skillet mellom fysisk og intellektuelt arbeid. På fabrikkene hadde det før vært eksperter og teknikere som hadde leda produksjonsplanlegginga. Dette hadde resultert i at profitten ble satt foran massenes behov. Etter kultur-revolusjonen hadde arbeiderne organisert grupper av arbeidere, teknikere og partikadre på alle nivå i produksjonsplanlegginga. De som ble kritisert nå hadde villet innføre det gamle systemet igjen.

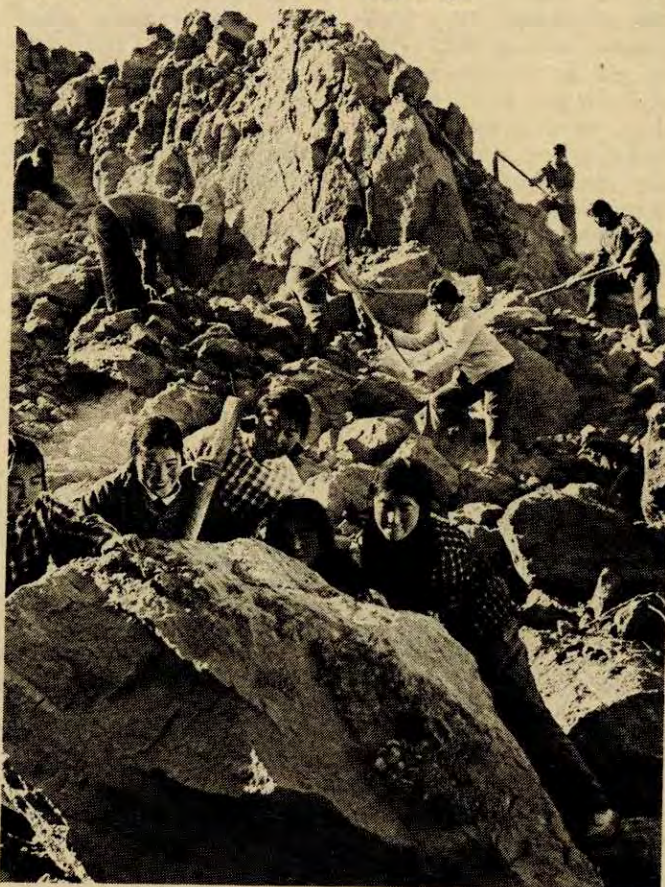
Alle var fast bestemt på å

slå tilbake denne høyrevinden. I denne kampen deltok kvinnene aktivt, og gjennom studier og diskusjoner oppnådde de også nye resultater i sin egen frigjøring.

SITUASJONEN FOR KVINNENE I KINA ER LYS

Linjene har stått skarpt i Kina og de vil gjøre det i tida framover. Men vi som har vært og sett den kinesiske arbeiderklassens vilje og besluttomhet er ikke i tvil om at de vil seire. Gjennom flittige studier og kritikk av høyreavvik, leda av Kinas Kommunistiske Parti, vil hele Kinas folk føre den sosialistiske revolusjonen fram til endelig seier.

Besøket vårt i Kina viste oss også en viktig ting: Kvinnene kan gjøre alt det mennene kan. Kvinnene i Kina klarer det utroligste, og sosialismen har gitt dem mulighet til full frigjøring.

Fra Tachai

klipp & kommentar

«Det er flaut»

I siste nummer av intern-avisa til Sosialistisk Ungdom, »Spartakus», skriver ei jente om det vedtaket som ble gjort på SUs landsmøte om sjølbestemt abort. Under overskriften »Det er flaut» siterer hun bl.a. følgende fra uttalelsen: »Vi kan godta at noen leger ikke kan foreta slike abort-inngrep av samvittighetsgrunner». Denne delen av uttalelsen ble foreslått kuttet, men dette ble nedstemt av landsmøtet! Innlegget sier at »som

sosialister burde vi heller understreke legenes plikt til å behandle alle likt», og hun avslutter med å si: »Selv var jeg så trøtt at jeg stemte for at uttalelsen skulle være ekstern — med den utforminga den fikk burte den heller gjemmes langt ned i en skuff».

Av andre interessante vedtak landsmøtet gjorde, nevner vi at »kampprogrammet» tok avstand fra permanente streikestøttekomiteer utafor fagbevegelsen.

Fyllefest i SU-regi

Vi veit ikke om det var uttrykk for rein desperasjon foran 1. mai eller om det er en almenn stil i Sosialistisk Ungdom at de arrangerte fyllefest dagen før 1. mai. Men det gjorde de, i PAX-senteret på Rodeløkka i Oslo. En god del av deltakerne ble utpå kvelden mildt sagt dritings, og av programmet på festen nevner vi bl.a. et innslag der Morten Jørgensen (kjent SVer fra Universitetet) paraderte på scenen iført lange underbukser mens han dreiv og slo de andre i hue med en utskjært hammer og sigd i papp. Det hele skulle visnøkk forestille progressiv kultur, antakelig en videreutvikling til et høyere nivå fra

da den samme Morten Jørgensen opptredte i et liknende antrekk, men da med dykkermaske, på SVs landsmøte i vår. En fra streikekomiteen på Linjegods som hadde blitt invitert for å holde appell, blei omtrent ikke lagt merke til da han kom, og fikk en meget, meget reservert applaus etter appellen sin. Kanskje det var fordi han oppfordra deltakerne på festen til å gå i Faglig 1. mai-fronttoget? Sjøl er vi ikke sikre på om mange av deltakerne klarte å gå i noe tog i det hele tatt 1. mai etter denne oppvisninga i revisjonistisk forsumping.

Observatør.

LO-leiinga med

LO-LEINGA MED FALSK INFORMASJON OM TARIFFOPPGJERET

Rett etter at forhandlingane til dette tariffoppgjeret var over, tok LO-leiinga til å spreie »informasjon» for å markedsføre det dei hadde »kjempa» seg til. Når sjølve resultatet av forhandlingane er så dårleg som det er, treng LO-leiinga pakke det fint inn for å narre folk til å godta og stemme for.

LO-leiing, regjering og NAF har lova dyrt og hellig at dette oppgjeret skal gje ein lønnsauke på 3 %. For å få dette til har dei triksa med tall og tydd til fortiingar slik at det heile skal verte vanskeleg å forstå. For å få rekne-

stykket til Kleppe til å gå opp må ein rekne lønsgliding med til pakka. Men *dette står det ingenting om i den »informasjonen» som har kome.* Lønsgliding er eit vidt begrep, ein slags stor sekk der ein legg tillegg av alle slags sortar, også ein del tillegg som ikkje har noko med løn å gjere. Lokal kamp om høgare løn er ei form for lønsgliding. Men om dette skal reknast til tariffoppgjeret er det det same som om LO-leiinga hadde retta ut ein tom neve og sagt versågod, her er resultatet, men om de vil *ha* hoko så får de greie det sjøl. Og slik er det. LO-leiinga sine »forhandlingar» og Kleppe-pakka gjer oss ikkje noko. Det er

Skolepolitisk

3. og 4. april ble det avholdt en skolepolitisk konferanse i Møre og Romsdal om de demokratiske rettighetene. Alle som var villige til å kjempe en virkelig kamp mot regelverket på det grunnlaget for kampen som Oslo-Katta har gått i spissen for, var invitert til konferansen. Konferansen slo fast en klar opposisjon mot NGS-ledelsen og de reaksjonære vedtakene som ble fattet på Landsmøtet.

Flere skoler i Møre og Romsdal, bl.a. Sunndal videregående skole og Ålesund gymnas, hadde boikottet skoleutvalgene. På Ålesund

hadde imidlertid Unge Høyre folka i elevrådsstyret sabotert vedtaket som ble gjort med 140 mot 70 stemmer, og sendt representanter til utvalget på tross av det klare vedtaket!

I vedtaket fra skolekonferansen som omhandler måten elevene må føre kampen på, heter det at »elevene gjennomfører sine krav uansett hva regelverket sier. Vi skal ikke bare *vedta* å ha allmøte som høyeste organ — vi skal *avholde* a-møter som fatter vedtak. Hvis rektor prøver å hindre oss, avholder vi ulovlig a-møte. Dersom rektor river ned veggavisa, skal vi henge den opp igjen. Vi *sier* ikke

Fri Informasjon sprer løgner om Kina

»Fri informasjon» heter en sentral som til stadighet spyrt ut gratisbrosjyrer med de verste oppdikta løgnene om kommunister og sosialistiske land som er laga på denne jord, enten de nå stammer fra USA, Farmand eller Pravda. Noe av det siste som bl.a. har blitt spredd på en del Oslo-skoler er en brosjyre som hevder at det sosialistiske Kina eksporterer flere tusen

tonn opium, morfin og heroin til det illegale markedet. Brosjyra henviser til ei bok som heter »Narkotika tilsalgs», og serverer en rekke uhyre tynne historier om narkotika som skulle kunne spores tilbake til Kina, pluss sitater fra en del amerikanske reaksjonære som hevder at Kina eksporterer narkotika.

Ikke bare er disse påstandene løgnaktige, de faller på

sin egen urimelighet. Kina og det kinesiske folket har sjøl vært offer for narkotika som et middel til å svekke folkets kamp under opiumskrigen da imperialistene innførte dette stoffet og gjorde tusener, kanskje millioner til avhengige for å stagge folkets kamp mot imperialismen. Hvilken interesse skulle Kina ha av å produsere opium? Overhode ingen, tvert i mot så slåss de

beinhardt mot det, og allerede i 1950 tok regjeringa til med det møysommelige arbeidet med å ta knekken på opiumsproduksjonen og helbrede de som hadde blitt avhengige.

Men påstandene kan også tilbakevises med reine fakta: I mars 1972 sa Nelson Gross, lederen for et offisielt narkotikaorgan i USA at »vi har ingen indisier på noen narko-

DISKUSJONSINNLEGG, KOMMENTARER OG
KRITIKK KAN SENDES TIL :
RØDE GARDE, BOKS 2046, GRUNERLØKKA, OSLO

kjempebløff om tariffoppgjeret — streik er rettferdig

berre det me sjøl kan klare å
kjempe oss til som kan for-
svare løna.

Men den lønsglidinga som
vert registrert er ikkje berre
lokal kamp. Alle slag tillegg
som til dømes tillegg for
overtid, smuss og farleg ar-
beid vert rekna med som
lønsgliding. LO-leiinga teier
om at lønsgliding er ein føre-
setnad for 3 % lønsauke, og
det er ikkje ein gong all
registrert lønsgliding som er
reell auke av løna.

LO INFORMERER OM LØN OG PRIS

I informasjonsbrosjyra frå
LO-leiinga er det eit avsnitt
som heiter «lønninger og pri-
ser». Og nett i dette avsnittet

er det ein setning som er
ganske avslørande og klart
seier kva klasse «informa-
sjonen» tener. Det står: «Når
lønnsstilling overstiger verdien
av større produksjon, vil vi
imidlertid få utslag i prisene.»

Innhaldet i dette er at når
arbeidarane jobbar hardare og
aukar produksjonen, så kan
dei få ein lønsauke som ikkje
går ut over det produksjonen
har auka. Skal løna gå ut over
dette vil prisane stige *om ein
ikkje gjer eit innhogg i kapita-
listane sin profitt*. For LO-
leiinga er profitten hellig og
må ikkje rørast, derfor seier

dei at auke i løna vil føre til
auke i prisane.

»ADGANG TIL FORHANDLINGER»

I «informasjonsbrosjyra» er
det eit gullkorn om prisstiging
og kompensasjon for den.
LO-leiinga skriv: «Før utløpet
av første avtaleår *blir det
adgang til forhandlinger* om
kompensasjon for prisstigi-
ningen.» (mi understreking)
Dette er slett ikkje verst. Om
krisa roer seg og arbeidarane
er «snille» og ikkje krev for
mykje nå slik at profitten er
trygg, skal dei om eit år få
aller nådigst lov til å forhan-

dle om dei kanskje kan få litt
igjen for det kapitalistane har
satt opp prisane.

ET UNGE ARBEIDARAR OG LÆRLINGAR MINDRE ENN ANDRE??

I den delen av oppgjeret
som omfattar unge arbeidarar
og lærlingar står det at dei
skal få eit generelt tillegg på
44 øre pr. time. Dette er 3/4
av tillegget for vaksne arbei-
darar. Ikkje nok med at til-
legget for vaksne aleine vil

Forts. side 21

**rode garde
korrespondent**

konferanse i Møre og Romsdal

bare nei til parade, — vi *møter*
heller ikke opp til parade. Vi
sier ikke bare nei til skoleut-
valget — vi *boikotter* dem og
lar oss ikke binde av dets
vedtak.» Dette er en utmerka
oppsummering av hvordan
kampen må føres og et glim-
rende eksempel for alle lan-
dets elever!

ELEVENE HAR BARE SEG SJØL Å STOLE PÅ!

Aktivistene slo videre fast
at elevene sjøl må reise kam-
pen og ikke stole på NGS-
ledelsen. Landsmøtevedta-
kene går stikk i strid med
deres syn, og er bare et
simpelt forsøk på å legge ned

elevenes kamp. I året som
kommer har elevene derfor
bare seg sjøl og stole på!

NGS' LANDSMØTE— EN PARODI PÅ DEMOKRATI

I en resolusjon fordømmer
konferansen Unge Høyres
partimisbruk av NGS, og av-
viser samtidig klart Sosialis-
tisk Ungdoms linje om parti-
politisk fordeling av vervene i
Sentralutvalget. NGS-lands-
møtet 1976 ble en rein parodi
på demokrati, der Unge
Høyre-flertallet fikk demon-
strert at det de virkelig mener
med at NGS skal bli en mer
demokratisk organisasjon er

at de sjøl skal beherske orga-
nisasjonen gjennom reint fler-
tall. Valg av nytt Sentralstyre
og avstemninga om Operasjon
Dagsverk var de grelleste
eksempelene på det gjennom
udemokratiske Landsmøtet.

BOIKOTT SKOLE— UTVALGET!

Skoleaktivistene fra Møre
og Romsdal gjør det videre
klart at alt prat om skoleut-
valget som et «Nærdemokra-
tisk organ» er en stor bløff fra
statens side. Tvert om er
skoleutvalgene et organ som
er oppretta for å lamme og
hindre elevenes interesse-
kamp. Konferansen opp-

fordret alle skolene i GU-et til
å boikotte dette kneblingsor-
ganet.

GÅ I 1. MAI TOG SAMMEN MED VENNER — IKKE FIENDER!

Skolekonferansen vedtok
til slutt å oppfordre alle
gymnasiaster og yrkesskole-
elever som ville kjempe mot
regelverket til å slutte opp om
Faglig 1. Front. 1. mai må
elevene reise sine krav sam-
men med arbeiderklassen og
andre undertrykte grupper.
Elevene kan ikke gå i tog
sammen med sine fiender —
med dem som angriper ele-
venes rettigheter. Samorg-
toget vil derfor de fleste
steder ikke være noe alterna-
tiv for elevene 1. mai.

ET BETYDLIG SKRITT FRAMOVER!

Skolekonferansen i Møre og
Romsdal var et betydlig skritt
framover for opposisjonen
mot den reaksjonære NGS-
ledelsen. Bare når elevene blir
organisert og kjemper for sine
egne krav, kan vi klare å kaste
reaksjonen ut av NGS og
gjøre elevenes organisasjon til
en demokratisk kamporgani-
sasjon.

RG-korrespondent

tikahandel fra Kina til noe
annet område.» I juli 1972
konkluderte en amerikansk
regjeringskomisjon med at det
ikke fantes noe pålitelig mate-
riale som viste at Kina hadde
deltatt i eller akseptert ulovlig
handel med opium, morfin
eller heroin.

Typisk er det at mange av
henvisningene går til Pravda.
Siden revisjonistenes makt-
overtakelse i Sovjet har hers-
kerklikken der vært de ivrig-
ste til å spre de villeste og
mest skruppelløse løgner om

det sosialistiske Kina. Dette
inkluderer løgner om narkoti-
kahandel. De russiske revisjo-
nistene, som sjøl sitter opp
over øra i utenlandsgjeld, er
ikke mindre frekke enn at de
påstår at Kina som er et
gjeldfritt land finansierer
utenrikshandelen med narko-
tika! Så djupt kan revisjo-
nister synke når de skal bort-
forklare sine egne problemer!

Fri informasjon er forøvrig
en varm forsvarer av alt USA
gjør. Påstandene om narkoti-
kahandel blir ennå mer hykle-

riske når vi veit at USA har
brukt narkotika som en del av
krigføringa i Vietnam, og sjøl
er en stor eksportør av stof-
fene. Bryr Fri informasjon seg
om narkotikahandelen? Ikke
i det hele tatt, de bare dikter
løgner for å sverte sosialis-
men. De burte skifte navn til
SVART LØGN, det passer
bedre. Og en ting vi lurar på:
Hvem finansierer denne
løgnpropagandaen? Det
skulle vært interessant å vite.

SAS-hotellet i Oslo:

«Keep smiling» — la deg utbytte med et smil

SAS-hotellet i Oslo drives av Western International Hotels, en amerikansk hotellkjede med 18 000 ansatte og hoteller over hele Amerika, Canada, i Honolulu, Australia, Mexico, København og Oslo. Da hotellet i Oslo skulle settes i gang, blei arbeidet leda av amerikanske eksperter for å sikre at den amerikanske »ånden» blei ivarettatt. I dag sitter disse fortsatt i mange av de ledende stillingene, men flere er nå sendt videre for å starte hotell i fasciststaten Filipinene!

Hvordan er forholdene for arbeiderne på dette hotellet? Røde Garde har snakka med Trude og Mary som jobber som stuepiker på SAS-hotellet.

Trude: Da vi begynte her, var vi med på et informasjonsmøte hvor vi blei presentert for WIH-ideologien. Først fikk vi høre at »her er vi alle en stor familie» og at alle jobbene var like viktige, så vi er alle med på å drive dette hotellet. Uttrykk som »keep smiling» og »people makes the difference», menneskelighet

og hygge ble øst ut over oss. Det var til å bli kvalm av.

»KONSERVATIVT HOTELL»

Mary: For hele tida merka du at det lå noe under. Og seinere i foredraget kom det. Personalsjefen sa: »Vi er et konservativt hotell, med konservative gjester» — og det lå klart under at vi hadde å

SAS-hotellet i Oslo

Apell fra vår salgsdirektør

Michael McGinnity, vår Salgsdirektør meddeler: Salgsavdelingen har mer enn 400 ansatte og er dermed vår største avdeling. Hans begrunnelse er at alle i hotellet: dørvakt, stuepiker, resepsjonister etc. er de egentlige selgerne. De møter våre gjester først. På grunn av disse kommer våre gjester tilbake til Hotel Scandinavia. Derfor «Keep Smiling — keep selling» — det er du som blir husket.

PEOPLE MAKE THE DIFFERENCE.

Vennlig hilsen
Michael McGinnity

oppføre oss deretter! Han sa også omtrent direkte at den eneste forbindelsen vi hadde med ledelsen var at vi solgte arbeidskrafta vår til dem. Derfor ville det aldri komme på tale å gi oss forskudd på lønna, uansett hvor hardt vi trengte pengene. Det ville jo være å betale for en vare de ikke hadde fått.

Trude: Hulheta i «familie»-ideologien — som de blant annet fremmer ved å sende håndskrevne bursdagskort fra direktøren til alle ansatte — ser vi tydelig i den praksisen de driver. De skryter av at de ikke driver kontroll med hva vi tar med oss ut av hotellet. Men i blant har Securitas personalkontroll, og blir du tatt med så mye som et glass eller ei skje, så får du sparken på dagen.

DELTIDSANSATTE ER RESERVEARBEIDSKRAFT

RG: På mange hoteller brukes det mye deltidsansatte så ledelsen kan spare på de sosiale utgiftene. Hvordan er det hos dere?

Mary: På SAS-hotellet er over halvparten av stuepikene deltidsansatte. De kan bare sendes hjem når det ikke er bruk for dem, og får da ikke

noen lønn. De er rett og slett reservearbeidskraft, og hotellet sparer mye penger på å bruke dem. Her rundt påske var det for eksempel ei jente som har både seg sjøl og ungen sin å forsørge, som måtte gå i fjorten dager uten inntekt!

Trude: Det å bruke mange deltidsansatte er en måte for ledelsen til å splitte stuepikene, og hindre oss i å stå samla og reise krav. Vi som er fast ansatt får 16,80 kr. i timen, mens de deltidsansatte får noe over 22 kroner. I begge tilfellene er det jo ei luselønn, men forskjellen fører likevel til at folka blir splitta. Sjøl om de deltidsansatte får mer lønn pr. time, så tjener ledelsen på å bruke dem. Vi får for eksempel ikke lov til å jobbe på fridagene våre da vi skal ha 100 % på overtid. Da bruker hotellet de deltidsansatte i stedet og slipper dermed åmed å betale folka 22 kroner i timen istedet for 33 som vi skulle hatt.

ARBEIDSTIDSFOR- KORTELSEN — EN BLØFF!

RG: Dere har erfaring med hvordan bedriften prøver å

tjene inn det de taper på arbeidstidsforkortelsen i økt arbeidsinnsats?

Trude: Ja, vi har ei fast arbeidskvote som vi skal greie i løpet av en dag. Før var det 12 rom med «mulighet for 13» som det het. Det betydde som regel at vi fikk 13 rom hver. Da arbeidstidsforkortelsen kom, fikk vi nedsatt arbeidstida med en halv time pr. dag. Først forsøkte ledelsen seg med å fortsatt gi oss 13 rom pr. dag.

Dette førte til at jentene blei alvorlig forbanna og de fleste lot være å gjøre så mye. Da ledelsen fant ut at de ikke kunne øke arbeidsbyrden vår

så mye, fant de på en fiks vri. De satte «ned» kvoten til 12 rom, og lot som de hadde vært veldig snille. Men i virkeligheten er det det samme som på papiret var den gamle kvoten vår. Det at vi før bare

en gang i blant fikk denne kvoten, gjør det vanskeligere å oppdage at arbeidstidsforkortelsen nå også har ført til økt arbeidspress.

Mary: Dette er ikke en sak som bare gjelder oss. På mange bedrifter vil kapitalistene forsøke seg på det samme. For de er ikke interessert i å tape noe på arbeidstidsforkortelsen. Når arbeidspresset øker på denne måten blir hele arbeidstidsforkortelsen en bløff. For du blir bare mere sliten og den tida vi jobber mindre må vi bruke til å komme oss igjen etter jobben.

Og når LO-ledelsen har regna arbeidstidsforkortelsen med i tariffoppgjøret som 5 % lønnstillegg, så er jo det fullstendig idiotisk. Skal vi regne det som høyere lønn at vi får hardere arbeidspress og blir fullstendig utslitte? ? ?

ORGANISER DERE!

RB: Hva mener dere det er viktig å gjøre mot sånne forsøk på å øke arbeidspresset?

Trude: Først og fremst er det viktig å boikotte alle forsøk fra ledelsens side på å la arbeidstidsforkortelsen føre til mer og hardere arbeid! Det er nødvendig å kreve at arbeidsmengda må bli satt ned tilsvarende som den tida en jobber kortere.

Mary: Dessuten vil vi si — kanskje spesielt til jenter i lavtlønnsyrker som i Hotell og Restaurant — at det er fryktelig viktig å fagorganisere seg. Sjøl om fagforeninga der du jobber virker passiv, så er det i foreninga vi har mulighet til å reise krava våre, og det er gjennom den vi må slåss. Det er opp til medlemmene i ei fagforening å få den til å fungere, så organiser dere og reis krav om at arbeidstidsforkortelsen ikke må føre til øka arbeidspress!

Forts. fra side 19.

føre til nedgang i løna, men LO-leiinga går ut frå at læringar og unge arbeidarar berre et 3/4 av det vaksne gjer. Slik er ikkje anna enn

latterleg!

DET ER RETT- FERDIG Å STREIKE MOT TARIFFOPPGJERET

Opplegget til dette tariff-

oppgjeret vil om det vert gjennomført resultere i nedgang av kjøpekrafta, me vil ha mindre att enn det me hadde. Den einaste måten å forsvare løna på er gjennom lokal

kamp. Derfor er det rettferdig og heilt rett å streike mot dette tariffoppgjeret!

Elevene krever

**røde garde
korrespondent**

Hoaas kasta

Lektor Olav Hoaas

I forbindelse med rettsaka mot Hoaas som snart må komme opp vil Røde Garde trykke en artikkel som vi har fått fra en korrespondent på Stokmarknes. Nazi-svinet Hoaas har vel de fleste hørt om, han sitter i styret for Norsk Front og bruker sin stilling som lektor på Sortland Gymnas til å propagandere for sitt syn.

Vi har nazisten Hoaas som lektor på gymnaset her oppe. Vi godtar ikke å ha en lærer som propaganderer for nazismen. Vi vil ha han ut av skolen.

Han propaganderer for sitt syn i timene, jeg vil gjerne trekke fram noen eksempler på hva han får sagt. I religionstimen har han forklart hvorfor det er så viktig å

støtte rasistregimet i Sør-Afrika.

En av kommentarene hans til TV-serien som ble vist om den 2. verdenskrig, var at det var filmtricks som ble brukt når vi så hauger av lik som ble begravd.

Etter myrderiene av de 5 spanske antifascistene i høst sa Hoaas at alt bråket som var omkring denne hendinga var satt i gang av kommunistene.

I en historietime da vi hadde om folkevandringene i Romerriket hevdet han at folk i Nord-Italia var mer intelligente enn i Sør-Italia fordi de var av germansk avstamning.

Et slikt syn, godtar ikke vi elever blir framman av en autoritet som er lektor på et gymnas. Og vi har protestert mot dette.

Det er brei oppslutning om kravet »Hoaas ut av skolen», men Unge Høyre medlemmene støtter han. De har ikke vært med på aksjonene mot han og bare ett Unge Høyre-medlem har skrevet seg på lista for forbud mot Norsk Front. I forbindelse med at Bjartmar Gjerde skulle undersøke »Hoaas-saka» stemte to Unge Høyre-medlemmer for

en uttalelse som sa at Hoaas aldri fremma sitt politiske syn i timene uten at han ble provosert. Alle som har hatt Hoaas som lærer, vet at dette er blank løgn.

Men opposisjonen mot Hoaas vokser og det har vært ganske mye aktivitet rundt kravet om å få ham fjerna fra skolen. Det har vært løpesedelutdeling mot nazismen på skolen, det har vært hengt opp plakater mot nazismen og det har vært avisinnlegg mot det samme av elever her ved skolen. Ei underskriftskampanje som ble satt i gang av Faglig 1. mai Front for forbud av Norsk Front, har fått svært stor oppslutning her på skolen. Og mange av elevene gikk i 1. mai toget under parolen: »Hoaas ut av skolen – nei til utsetting av rettsaka».

Dette kravet oppfordrer vi ungdom rundt omkring i landet til å støtte og til å drive aktiv propaganda for.

Røde Garde korrespondent,
Stokmarknes.

**røde garde
korrespondent**

Skolestreik på Vinstra

Onsdag 7. april streiket elevene ved Gudbrandsdal Gymnas (GG). Dette i protest mot å forlenge skoletida fra 14.30 til 15.00. På Vinstra blir det nå bygd ny yrkesskole sammen med gymnaset, slik at elevtallet vil komme opp i ca. 700. Det var på grunn av den integreringa at forslaget om å utvide skoletida kom. Dette for »at alle skulle slutte likt».

Allerede tidlig i vår fikk elevene høre om forslaget, men etter en avstemning på skolen ble det blankt avvist, både av elever og lærere. 326 elever stemte mot, bare 16 stemte for og 80 stemte blankt. Blandt lærerne var tallet 25 mot 4 for. En skulle tro at saka med dette var ute

av verden, men hva skjer? Jo, skoleutvalget, som er et organ for elever, lærere og annet personell ved skolen, går inn for 15.00-forslaget.

Elevene satte så ned en aksjonskomite, og på et allmøte 5/4 vedtok elevene i 1. og 2. klasse å gå til streik onsdag 7. april, bare 2 stemte mot.

Etter et møte aksjonskomiteen hadde med elevrådet, kom disse fram til at elevene i 3. klasse ikke skulle ha stemmerett på møtet. Det var særlig tillitsmennene/kvinnene i 3. klasse som var redd for at mange ville stemme mot streik p.g.a. eksamenspress og fordi de ikke ville merke noe til en utvidelse av skoletida. Men det viste seg senere

at dette var helt unødvendig frykt. Rektor Helland prøvde seg så med splitt og hersk taktikk. Hvis aksjonskomiteen nedsatte streikevakter, ville hele skolen bli stengt slik at elevene i 3. klasse og studentfagseleven ikke kunne ha undervisning.

Men på et nytt allmøte, der også 3. klassingene hadde stemmerett, ble det vedtatt å trosse rektor – dvs. å sette ut streikevakter. I tillegg til støtte fra 3. klassinger gikk heller ikke resten av skolens lærere med på å stenge skolen nå like foran 3. klassingenes eksamen, og resultatet var at rektor måtte trekke trusselen tilbake.

Vi hadde streikefest om kvelden der 2–300 elever

møtte opp. Vi fikk her høre at fylkesskolestyret hadde inngått et kompromiss, at elevene skulle slutte 14.40. Vi ble etter en del diskusjon enige om fortsatt å stå på 14.30-kravet, men at vi subsidiært skulle gå inn for 14.40.

Forsøksinspektør Johs. Myhren ved GG som er stillt opp som kandidat nr.1 til rektorstillinga fra høsten av, fortalte at han som medlem av DNA så det som en prinsippsak at 15.00-forslaget ble vedtatt.

Streiken ved GG viser at kamp nytter, og den var et slag i trynet på den pratelinja som ledelsen i NGS står for. Bare elevenes egen kamp gir seier.

Røde Garde korrespondent,
Vinstra

Kamp mot nedlegging

**røde garde
korrespondent**

av hybelhus i Rana

Ved Rana Yrkesskole har rektor Dørum-Pedersen foreslått at internatet ved yrkesskolen skal nedlegges. Internatet har den siste tida gått med underskudd, men rektor sier at det ikke er dette som er gunnen til nedleggelsen! I et intervju med Rana Blad har rektor mange «gode» grunner til nedleggelsen. Hør bare her! — det er galt at elevene isoleres på et internat, og ikke blir integrert i lokal-

samfunnet. — Jeg synes at det i 1976 er uverdig å stuve elevene inn i kaserner. En må ikke glemme at internatet er bygd for 19 år siden, og at det er en provisorisk sak. Branntilsynet vil bl.a. antakeligvis ikke godkjenne bygget slik det er i dag.» Rektor har også en teori om urettferdig stipendsystem. Han sier videre i Rana Blad: Nordland fylkes underskudd pr. elev pr. pensjonsmåned beregnes til

neste år å bli 1406 kr. »Dette er penger som må reknes som subsidiering eller »skjult fylkesstipend» som bare gis internatelever, mens de 400 andre ikke får noe. Derfor er dette en skjev fordeling.» Disse sitata kan vel stå uten kommentar, yrkesskoleelevene i Mo skal altså ut på det private hybelmarked fordi det er så mye bedre, det må i alle fall være rektor Dørum-Persen's konklusjon.

Hybelhuset i Mo i Rana som skal rives

En Røde Garde korrespondent har prata litt med en av elevene som bor på internatet:

RG: Hva synes du om å legge ned hybelhuset?

I: Jeg tar skarp avstand fra at internatet skal legges ned. Viss vi ikke hadde hatt internatet å komme til om høsten når vi begynner på skolen, måtte vi ha reist til Mo før skolen starter for å skaffe privat hybel. Mange ville neppe greidd dette og måtte reise hjem uten å få begynne på skolen.

RG: Men rektor sier jo at internatet er så dårlig at det ikke er ansvarlig å flytte folk inn der. Hva sier du om det?

I: Sant nok er internatet

ikke noe særlig å skryte av, men det gir oss tross alt den tryggheten at vi vet vi har en plass å bo når vi er kommet inn på skolen. At noen har flytta ut i løpet av vinteren er godt å forstå, men det beviser ikke at hybelsituasjonen på byen dekker behovet. Jeg kjenner mange borteboere som har strevd i månedsvis for å få et sted å bo. Dessuten, skal alle yrkesskoleelevene ut på det private boligmarked har vi ingen prisgaranti. Som kjent så stiger jo prisene i takt med etterspørselen.

RG: Har det blitt satt i gang noe arbeid for å stanse nedleggelsen av hybelhuset?

I: YLI-gruppa støtter kravet

vårt om at hybelhuset ikke må rives, før staten har reist et nytt hybelbygg. Og vi har satt ned en aksjonskomitee som skal kjempe for dette kravet. Denne aksjonskomiteen har satt i gang ei underskriftskampanje som har fått stor oppslutning. Kampen mot nedlegging har starta, og dersom underskriftskampanja ikke fører fram vil vi vurdere andre kampformer. Jeg vil til slutt oppfordre andre til å støtte oss i Mo i denne saka.

Røde Garde korrespondent
i Mo

Melding

Forrige nummer av Røde Garde — 1. mai-nummeret — var på 28 sider og kosta 3 kroner. Dette nummeret er på 24 sider og koster 2 kroner. Det er feil som det sto i forrige nummer at abonnementsprisen var økt til 30 kroner. Inntil videre vil RG fortsatt være på 24 sider og koste 2 kroner.

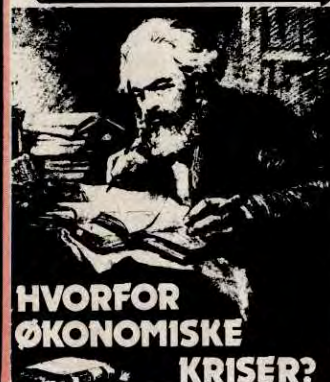
red.

1. mai-møte

På Sogn Yrkesskole i Oslo hadde SV klart å skrangle sammen til en 1.maikomite for Samorgtoget. Visstnok skulle denne komiteen bestå av en 5-6 medlemmer, fra SU og AUF. Med brask og bram lyste de ut til åpent møte for å mobilisere til toget. Her skulle virkelig de tusen yrkesskoleelevene få informasjon om Samorgtoget og mobiliseres til å møte mannjamnt opp. Hvordan det gikk? Joda, tilsammen møtte det tre stykker på møtet, to fra komiteen, og en fra Faglig 1.maifront. Møtet ble avlyst.

Materialisten, som er et tidsskrift for teoretisk kamp utgitt av AKP(m-l) på Universitetet i Oslo, har kommet med et nytt nummer. Av innholdet nevner vi artikler om Krisa i kapitalismen, »Avskaffa Stalin proletariats diktatur», om hvordan profitten styrer økonomien i Sovjet, og en artikkel om SVs kriseplan. Materialisten koster kr.10,- og kan bestilles fra boks 42, Veitvet, Oslo 5.

1976 **materialisten 7** 4. årgang
TIDSSKRIFT FOR TEORETISK KAMP
UTGITT AV AKP(m-l) PÅ UNIVERSITETET I OSLO

**HVORFOR
ØKONOMISKE
KRISER?**

Politi og militære mot arbeidrarar i kamp

POLITI OG MILITÆRAPPARAT MOT ARBEIDARAR I KAMP.

Så lenge arbeidarrørsla har eksistert i Noreg har ho vorte møtt med borgarskapet sitt voldsapparat, politiet og militæret, når situasjonane har vore skjerpa. Når borgarskapet føler sine posisjonar trua skyr dei ikkje noko middel, og det borgarlege diktaturet kjem klarare fram enn til vanleg.

Thrane-rørsla var den første organiserte arbeidarrørsla i Noreg. Rørsla var organisert i omlag 200–300 arbeidarlag og det var nesten 30 000 medlemmar. For borgarskapet var denne rørsla ein trussel, dei frykta kva som kunne kome ut av denne organisasjonen. Derfor slo dei hardt til mot Thrane-rørsla. Staten sitt voldsapparat vart satt inn for å knuse thranitterane. Desse hendingane skjedde i 1851.

I åra opp til 1880 er det fleire tilfelle der politi og hær vert sett inn mot kjempande arbeidrarar.

Eit døme frå 1881 er verdt å nemne. Det året gjekk Sagbruksarbeidarane i Drammen til streik. Sagbrukseigaren fekk militæret tilkalla. Då arbeidarene ikkje ville vike unna gjekk soldatane til åtak. Det var reine slaget på Drammen torg. Arbeidarane forsvare seg det beste dei kunne med steinkasting. Ein arbeidar vart drepen og fleire sår. Forfattaren Per Sivle har skrive ei god bok om denne hendinga, boka heiter »STREIK» og har kome på Oktober.

I åra som fulgte var det stadige åtak på streikande arbeidrarar frå borgarskapet sitt politi og militærapparat. Me skal ta opp eit døme frå 1921, Hammerfestkom-

munen.

I 1921 gjekk borgarskapet til åtak på leve-vilkåra til arbeidarklassen. Dei sette lønningane kraftig ned. Dette utløyste store streikar over heile landet. I Hammerfest var det sær stor oppslutning om streika. Det var danna ein

streikebrytarane og slå ned dei streikande.

Skogsarbeidarane i Julussa og Austmarka var ute i harde kampar i 1927. Også her vart streikebrytarar satt inn saman med politi og soldatar som skulle forsvare dei.

I 1931 var det kjente Men-

de med tariffoppgjer-resultatet. Norgas-arbeidarane sette fram eit lokalt særkrav på 2 kroner i lønsauke pr. time. Streika vart dømt ulovleg i arbeidsretten og politiet vart satt inn for å fjerne streikevaktane som sto framføre inngangen.

Fra Norgas-streiken i 1970

streike-komite som etter kvart overtok heile styret av byen. Politiet vart erstatta av ordensvernet til arbeidarene. Borgarskapet vart livredde og krevde at militæret skulle »rydde opp». Dei første marine-soldatane som kom gjekk i plassen over til arbeidarene si side og nekta å gjere noko. Men den neste pulja med soldatar var lydige mot borgarskapet og Hammerfest-kommunen vart slått ned.

I 1923–24 var den berømte Jernstreiken. Under denne streika var det store kampar mot streike-brytarar. Landet rundt var politi og militæret utkommandert for å forsvare

stad-slaget. Også her var det kampar mellom streikande arbeidrarar og streikebrytarar. Regjeringa sendte eit kompani av kongen sin garde i full krigsutrustning. Seinare kom det til 3 torpedobåtar og to mineleggjarar!! Utanom vart 1500 mann frå distriktet mobilisert for å knekkje arbeidarene.

I tida frå 30-åra og fram til 1970 er det få kjente åtak på streikande arbeidrarar. Men i 1970 var situasjonen skjerpa att. Klassekamplina var då i rask framgang etter å ha lege nede i mange år. I april gjekk arbeidarene på Norgas i Oslo til streik fordi dei var misnøg-

Slik kan ein sjå at det brutale politi-åtalet som var mot streikevaktane til godsekspeditorane ved Linjegods i slutten av april ikkje er eit einestående fenomen. Det er berre ei bekrefting på det historia syner: politi og militærapparat er ein reiskap for borgarskapet til å undertrykke arbeidarklassen.

